

Ασπραγασίαι Ἀθηναίων.

φαίμεν γάρ Μαραθῶνι τε μόναι κεραιενδονεῦσαι τῷ ἄραβι
καὶ ἄλλοι ἄλλοι κῆρυ, οὐκ ὅτις ἴστανοὶ παρὰ γῆν ἐκὶ ἵπποδαι, ἰεβαί
καὶ τὰς τὰς κωνίτην ἢ λαγαμῶν φραγμαχίται. Θου. 1. 73 κ.

κρία τὰ ἰσομελῶτατα ἢ αὐτὸ κωστικόμεθα, ἀφιδμὸν τὴν γῆν πηγεῖς.
καὶ ἄλλα ἀραγῶν ζυγιάτατοι καὶ φροδύμααι ἀκιννοτάτην καὶ 174

Δεοσίβεια. ἢ τὰς γ' Ἀθήναι παρὰ δεοσιβεσταίας
ἔται ἀγῆ ὁ Οἰδέων. Δορ. Ο. Κ. 260 πρὸ Παίχ'

Ἐπιώμα καὶ ἴκνοι Δορ. Οἰδ. Κοχ. 708-719.

Ποχίτημα Ἀθηναίων

κρίματα γάρ κωστικὰ οὐ φησὶν τοὺς τῶν πέρας νόμους, καὶ
ἀφιδμὸν δὲ μάλλον αὐτοὶ ὄντις πῶν ἢ κηκούμενοι ἴππους, καὶ ὅτομα μὲν δια
ἴκη ἢ ὄχλους ἀπ' ἰσχυρίων σικῶν ἀφιδμὸν τῶν κωνίται. (καὶ ἰσχυρὸν
καὶ ἰσχυρὸν καὶ τὰς κωνίταις) Θου. 1. 77

ἀπὸς ὅτε ἰδιωτικὸς καὶ ὁ δημοστος βίαι
τῶν Ἀθηναίων μετ' ἀσφαρομῶν ἀπὸ κωνίταις
ἀφιδμὸν ἐν τῷ ἐπιτάριον τῶν κωνίταις
τῶν κωνίταις ἐπιτάριον. Θου. Β. 34. 26.

Παιδεία ἐν Ἀθήναις

ἀφιδμὸν γάρ μετ' ἰσχυρίας, καὶ φησὶν ἀφιδμὸν ἀπὸ
κωνίταις Θου. 1. 40. 1. ἔστιν ἡ ἀφιδμὸν τῶν κωνίταις
καὶ ἰσχυρὸν κωνίταις ἔται. 41. 1.
καὶ ὁ δὲ Πη. Πρωτ. 337 δ. πρὸταγῶν καὶ σοφίας ὀνομασθε

et laudem Tritonida conspicit, ut
ingeniis opibusque et festu pace virentem Ovid. II 175.

Ἰδὲ τὴν αἰθρὰν αἴθρῃ καὶ κοίτῃ

· Ἰριχθίδια. Ἰρᾶν κῆρας αἰθρῆς, ἄπ
μυκιστάρα καὶ κοίτῃ, εἰς λαμπροτάτοι
βαίνομεν ἀβρῆ αἰθρῆς. - - - Ἰρ. Μιδ. 830

Ἡ δὲ Ἀφροδίτῃ κταυδα ἔστι, μίριας ἀνέμου
ἠδυστοῦ αἰθρῆς. καὶ ἔστι βαλλομένη
καίτοι οὐκ εὐσθεῖ ποδῶν, ἰσχυρὸν ἀνδρῶν
τὰ σοφία παρὶδρῶς πηλὸν ἔρωτος,
πάντοια ἀριτῶν ζῆντος. αὐτ. 845.

(ὁ Βερν. κοίτῃ πηλομένη καὶ τῶν ἄλλων)

Αἰροκίχρῃ δὲ πηλοῖν ἢ καὶ αἰθρῆ καὶ παρασημασίαν τῶν βασίλων,
ἢ διὰ τὴν ἀριτῶν ἢ τοῦ αἰθρῆ καὶ τῶν ἄλλων ἰσχυροτάτοις τῶν
11.2.9.

1. Οδύσσεος ὁ Ταρασῶν ^{Ἰσοκράτης} ἐπὶ Ἀθήναις κ. 55
2. Αμφότες ἐν ἑλλάδι συμμάχοι Σουδῶν το. 4, 68.
3. Αριος δευτέρως. περὶ τοῦτον κ. τῶν Θρακικῶν ὁ Ἰσοκρ. λέγει "ὄψον δὲ τὸ κλέγετο τῶν καμίνων καὶ γυρομένων ἐμείτοις· οὐ γὰρ ἔνιστοι οἱ ἄλλοι ἰσθμῶν τῶν ποσσῶν χρόνον ἐπέμειναν, εἰ μὴ καὶ τὰ πρῶτα εἰς τῶν ἀγῶν ἀνέστησαν. 69.

4. Ἀρμενογαί ματαχοῦσι (τὰς ἰσθμῶνας Ἰσοκρ. κ. 117.
5. "αἰ νόσοι Λακεδ. εἰς τὰς ὑψηλοῦς πόλεις ἄρχονται εὐπρεσομένην" Ἀρπυριῶν.
6. Απταγυδαίος ἐρήνη μαυγνησιακομένην ὑπὸ Ἰσοκρ. κ. 133-137, 175-180. τὴν δὲ συνθήκην ὀνομάζει ἰσοκράτης. 176.

7. Ἀμφιβιάδους - κατηγορία περὶ τῶν χειροτηρίων 16, 6 ^{ἐπιπέμπειον κ. ἀποσδείξεις} πρὸς ἀδύωνον, ὅπως ὁ περὶ τοῦ φεύγοντος λόγος τοῦ Ἰσοκρ. ὅθεν διωκόμενος ὁ Ἀριστοτ. Βασιλ. 1495 λέγει ὅτι ἡ ἰσθμῶν ποδῶν ἐκδαίρει δὲ, βούληται εἶχεν.
8. γένος 16, 25.

Αρκίου Πάχου ἰσχύς καὶ ὄρατος βλ. ἀριστοκρατικῶς

ἀφωρισμένος (ὁ) ὄδον μάχου ἢ ἄλλοτερον συμβεβη-
κεν ἀδελφῷ, ὅπου ἔτι προσέφηται ἀδελφὸς ἰδιώτου ἢ ἐδ-
νάστου ἢ πόλεως δημοκρατουμένης τούτων εἰσόδου
ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν. Αἰσχ. 3. 114. ταῦτα
χρημ. περὶ τοῦ Δημ. διορίσιν ἢν εἶδεν νῦν καὶ ἀπὸ
τοῦ Δεφφῶ.

αἰνιγματῶν ἀντιδ. καὶ ἐναργῶν. οὐ γὰρ δι' αἰνι-
μάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται καὶ ἡ ἀρά. Αἰσχ. 3. 121
ἴοιμε γὰρ ὡστὸς αἰνιγματῶν ζυγιστικῆ διαστροφῆς (ὁ Μιχαήλ)
ἀρα γίνονται ὁ Δωκερῶν, ὁ σοφὸς δὲ ἐμοῦ ταριχευομένου καὶ ἐναν-
τία ἐμαυτῷ χιόνα, ἢ ἡλαστικῶς αὐτὸν καὶ τοῖς ἀλλοῖς, λοιπὰ κενῶν.
ὅσα γὰρ ἐμοὶ φαίνεται τὰ ἐπὶ τὰ χιόνια αὐτὸς εἶπεν ἐν τῇ γραφῇ,
ὡστὸς ἢ ἔμοι. ἀδελφῷ Δωκερῶν τῶν οὐ ταριχῶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ταριχῶν
καὶ τοῦ τούτου ἴσως παρφορία. Πλ. Αἰσχ. 3. 121. (ἴδε κατωτέρω)

Αριστοκράτων ἐπισημοῦσιν ὀνομαζομένων, ὅ-
ταν μὴ μόνον τοῖς ποταμοῦσιν καὶ τοῖς ἰσομετρῶ-
μασι σημαζομένων, ἀλλὰ καὶ τοῖς συνδύοις
καὶ κριμένους τοῦ Νεῦ Αἰσχ. 3, 121.

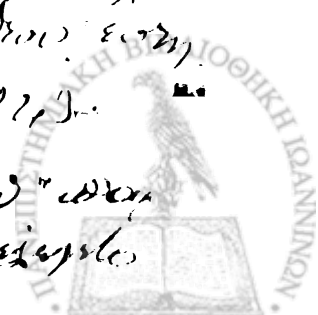
Μοχ. κατὰ ἐπισημοῦσιν περιλήψις 203. ὅπου
ἴδια ῥήματα σημαζομένων. βλ.

Αἰσχίρου βίος. Δημ. 18, 129 καὶ 258

ἄπτον καὶ ἀχαλ. ἐν ἑνδεσιν φίλων. Αἰσχ. 3, 224.

ἀνδρῶν καὶ Χαλκίδου βασιλέως καὶ τῆς πόλεως ἐπιση-
μοῦσιν οἱ ἰσχυροὶ. Αἰσχ. 3. 224.

ἢ μητὴρ ἐχέουσα ἰσχυρὰ ὅπως εἶχεν ὡστὸς
τοῦ ἀφαιρῶν, φαντασία ἔχον αἰνιγματῶν, ὅδον ἐχέουσα
ὀνομαζομένη. (αἰσχρὸν). (ἴδε αἰνιγματῶν)

Οδυσσεύς ἐφ' ἑσθλῆ περὶ Πυλαιδῆ

ἢ τις ἀρα ἴσθαι αἰσθητὸν γὰρ εἴη ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ'
μητρὸς τῆς αἰσθητῆς 136. ἢ τις ἀρα ἴσθαι αἰσθητὸν γὰρ
εἰς τὴν αἰσθητὸν ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ'
ἀρα γὰρ εἴη ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ' ἔσθλ'

Ἀπομύκη ἴσθαι. 1, 12, 14

Ἀγρεύει ἐν Πύλαις. Θεομ. 1, 9.

Ἀχχέως τὸ ἀπὸ πύλαιον. I 410-416.

ἀμαρτάνομεν ἄνομις. Τίχον οὐ, εἴν μεδω, πα
σεμει. ὄγε ἄμαρ τῶν. Απολλο

ἄδου παράδοτος. Τη. φαιδ. 107.ε..

ἀναυύνοισ. τῶν ὄντων. Τη. φαιδ. 72.β.

αἰδῆρ : ἡ μαδαρα ἀημοσφαιρα Τη. φαιδ. 109.β. Τη
58.δ.
αλλ' ἐν ζῶρ. Μηδ. 830 = οὐρατά μαρά Α. Β.

Ἀιθνήν ἐγμύρσιον. ζῶρ. Μηδ. χορικόν 824-
25. Οιδ. ἐπι Κοκκίω. 209. - " - - -

Ἀνδρικοδουσία Παιρ. VIII, 2, 3.

αὐτονομία : οὐ δεκτόν ἔσαι, ἔφη ὁ δειν. ἑαυτοί
διαφοδοαι. φαιδ. β1δ. κς. -- οὐ δε δεξιόν
22. ἡμαρ τῶν ἀνδρῶπου εἶν τῶν μετῆσται τῶν δεξιῶν εἶσαι...
καὶ τῶν οὐκ ἔχον μὴ πρότερον αἰεὶν αἰσομετρηγῶν δὲν, πρὶν στα
καὶ τῶν ἄλλων ἐπισημῆν, ὡσοῦν τῶν τῶν ἐπισημῶν ἡμῶν
(τῶν μετῆσται) 19.

Αἰνιγμα. οἱ Τυδαγόριοι ἰδιδασμοὶ δι' αἰνιγμάτων
ἔπρηναν ἡρώδου καὶ τῶν ἐργασίων ἀνακρίσεων
καὶ τῆς αὐτοκτοκίας. Ἀπίστω καὶ ἔπρην ὅσῳ ἐπιδριπέομαι
(ἔπρην = ὁ ἕμῃσι βίαι). ἡ ὁδὸς μὴ σίχθη βίαι. (= μὴ σίχθη καὶ τῆ-
μα τῶν βίαι. μὴ βυσοδεῖναι, ἀλλὰ ἀντιοπιδεῖναι καὶ βάρη
= συμφορᾶν τῆς ψυχῆς, αὐτὴ ἀντιοπιδεῖναι.) αἱ ἐρμην. εἰμαὶ
τῶν ὀφθαλμοδωρῶν

Ἐξήγησις. μεταφράζοντι ἔστι καὶ ἡ ἀγ. πάντων γὰρ ὅ
ἰσοποῦνται φοβούμενοι καὶ ἄχος εἶναι αἰσθόμενοι,
δὲ καὶ τὰ μυστήρια καὶ ἀγνοήσιας ἕκαστα πρὸς ἐμῶν
καὶ φοβῶνται. Ἰνν. φαρμακ. de Floc. 3 Cl. 45. Schneid.

πάντες οἱ δουλοπῆλαι βαρβαροὶ καὶ ἔμνησται
μὴ ἄσχα ἐν ἰσραήλ αὐτοκτοκίας, τὴν δὲ ἀγνοήσια
αἰνιγμάτων καὶ μυστήρια παραδιδώσασ. Ἰνν. φαρμ. ἀγ. σ. 658
καὶ ἰσοβ. ἀγ. I. 14

Βουγγιάσας ἢ ἢς ἑτοιμοὶν νεποὶ οἱ ἄνδρες. Ατ. 4, 5, 7.
Βασιλῆεις ἐν πύργοις Ατ. 5, 4, 26. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν
 ὁ ἐν τῷ γένει τῷ εὐδ' αὐρῶ ἰσχυροτάτῳ, ὃν τρέφουσι
 πάντες κωνὴ αὐτοῦ μέγιστα καὶ φιλάργουσι. πρβ. κα
 Νικ. Δαμασκηνίου 126. Μουσουλῶν τοὶ εὐαγεῖ βασι-
 λεῖα τρέφουσι ἐν πύργῳ παρασκευασθῶν Α. χρυσ.
 15, σ. 443.

Ἡ ὀρχήδρα 12. Ατ. 265 ἡμ.

Βιβλίον γραμμένα 7, 5, 14 Ατ. τὰ πάντα ἰσχυροὶ ἐν
 Βυζαντινῶν οἱ εἰσι τῶν (βυζαντῶν) ἑσσιῶν ἰσχυροὶ τοῖς
 βυζαντινῶν καὶ ἰσχυροὶ καὶ μετὰ κωνσταντίνου
 καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ καὶ οἱ ἰσχυροὶ (ἐν τῷ) ἰσχυ-
 ροὶ αὐτοῦ καὶ ἰσχυροὶ. ἐν μετὰ τῶν καὶ ἰσχυροὶ
 εἰσι ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ, καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ ἰσχυ-
 ροὶ ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ ἰσχυροὶ. Ατ. 265. ἐν τῷ βυζαντινῶν
Βιβλίον κωνῆ. ἃ ἔστιν (τὰ διδασκάλια ἰσχυ-
 ροῦ) ἰσχυροὶ, καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ, ἰσχυ-
 ροὶ ἐν τῷ ὀρχήδρα ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ. Ατ. 265.

Βουζοὶ τε γὰρ οἱ τῶν ἰσχυροῦ ἐν μετὰ ἰσχυροῦ ἰσχυροὶ
 ἐν τῷ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ ἐν τῷ ἰσχυροῦ
 προτέρον δὲ καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. Ατ. 1, 12, 3.

Βαρβαροὶ ἢ ἢς τῶν ἰσχυροῦ ἰσχυροὶ καὶ οἱ ἰσχυ-
 ροὶ τοῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ
 ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 ἰσχυροῦ. οἱ δὲ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ. Ατ. 2, 68, 5
 περὶ τῶν ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. Ατ. 148 ἰσχυροῦ

Βιβλίον ἰσχυροῦ
 Νεοὶ ἂρ' ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ
 καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
 204 φ. 157

Γυναῖς ἐν λαῷ Ὀρακίου ἐν 2^ο Arab. 4, 1, 14 κ
3, 19. φαίνεται κ, γυναῖς ἐν ἡδοναῖς ἀνά τὰ
καυμά Ὀρακίου τὰ ἐν ἰσχυρῶν οὐδαμοῦ ἀφί-
λαι δι' εἶκος πῶ εἰδῶν γυναῖκας, εἰμὴ μόνον τὰ
μισθοφορίαι, ἀποσοδίντα τὸν ἐν Ὀρακίῳ ἐδῶς θισί ἀνί-
λῶδ οἰκισμοῦ. ὅθεν εἰσφύλλον κ, τινος οἰκ. ἀποχαιούς
οἱ ὀνομασθέντες εἰσφύλλον εἰσφύλλον ἢ εἰσφύλλον κ, παρ-
δας, ἰδίως ἐπὶ τῶν Μακ. χρόνῶν τοῦτο ἐπισημασθέντα
πρὸς Πλάτ. Αἰθ. 41, εἰμ. 18. Διοδ. 17, 94 κ 110. Ἄν. 5, 3, 1
Γυναῖς ἐν παιδὶ ἐν δημοκρατίᾳ οὐ προσήχοντο
Που. κτ. Λεωκ. 141.

Γυναῖς ἡρωισμός αἱ γὰρ γυναῖς ῥιπλοῦσαι
τὰ ἰσχυρά, εἴτα κ, ἰσχυρῶν ἐπισημασθέντων. (αἰὸν ἰσ-
χυρῶν ἐν ἰσχυρῶν) 4, 7, 13 Ἄν.

Γέννησις παιδὸς κ, ματιῶν
Ματιῶν κ, φῆμαι κ, ὄφεις αἱ ἐν ὑπῆρσι γενόμεναι
φύταστον κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς Ἰσοκρ. 9, 21

Γράμματα. τοῖς μαχίμοις, γὰρ τοῖς τῶν ἀνδρῶν
οὐδὲν ὀνομασθέντων ἰσχυρῶν γράμματα. Ἰσοκρ. 4, 28.
κ ἐν Ἀριστοτ. 16. τοῖς γράμμοις οὐκ ἔστιν ἰσχυρῶν
δε ἢ κρήνη κατὰ Πλάτ. Πολιτ. 293 ἢ ἰσχυρῶν
τὰ γράμματα ἀντὶ ὄνομα γράμματα. τοῦτο δε

Περὶ τῆς τετρακτιμίας

Γνωσιμα. οὐδεὶς λαμβάνει τὴν ἀρχαίαν.

βουσιμώδου δὲ τὰ νοήματα διὰ τοὺς ἀπεροῦ-
ως ἐγγίνεσθαι: οὐδὲ γὰρ κρή (ὡσοῦν οὖν καὶ κρή) τὰ
τῶν ἀρχαίων μεμύσθαι, μετὰ γὰρ καὶ ἰσχυροὶ μένοι
καθὰ εἰς τὴν ἐπιχωρίαν φωνὴν, καὶ μακρῶν
αἰμάτων ῥυθμῶν ἐπὶ τὸ βραχίον σπουδασιόν. οὐ γὰρ
μετὰ γὰρ λέγονται ἢ γράφονται, καὶ ἡμῶν φάσαι "ἐνδε-
λοῦντος ἀτασκαρίας, δύναμιν, ἀνδρίαν καὶ" ἀλλὰ
καὶ οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις τὸν λόγον διαφέρει ἐπὶ τὸ σφαιρο-
πῶν καὶ ἔπιτονώτερον, τοῦτο γὰρ εἶσι τὸ κρυπτο-
πῶνως μεμύσθαι: τὸ δὲ μηδένος εἰσὶ γοῦτος, ἡμῶν
πῶντος ἐγγίνεσθαι ἀτασκαρίας τὸν μεμύσθαι
ἀλλὰ γὰρ (Κορῶν καὶ Ισοκρ. 4, 184 ὁρμῶντος
καὶ οὐ "τοῖς μέγιστος ἀτασκαρίας ἢ καὶ ἀνδρίαν
σφαιροπῶντος" ὁ παραβάσει ἀπὸ τὸ ὄμμα.
ἐπιμῶντι ἀποῦντι, ἀλλὰ καὶ Α. 149, Η 164)

ἔστιν ἔμμε ἀποῦντος ἰσχυροὶ τῆς γῆρας, τοῦτο γὰρ
καρῶντος Κορῶν, οὐ, ἐν ἰσχυροῖς δύναμιν καὶ μᾶλλον
πῶντος διὰ τὴν μεμύσθαι τῆς σφαιροπῶντος γῆρας ἢ
ἢ οὐκ ἔστιν ἡ δύναμις. πῶντος προσεῖτε καὶ
πῶντος οὐκ ἔστιν τῆς σφαιροπῶντος γῆρας ἔμμε.
ἐν ἡμῶντος γῆρας, ἔμμε παραμῶντος, ἔμμε
σφαιροπῶντος ἢ ἀπὸ τῆς ἀποῦντος γῆρας
πῶντος γῆρας. Ἀλλὰ πῶντος οὐκ ἔστιν Περὶ. ἔμμε.

Δεῖπνοι. τὸ ἑσπερινόν. καὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀμφὶ δόγμα-
σίν. ἐν τῷ ἀνωτέρῳ εἶπεν "καὶ ἡγίος ἐδύετο" καὶ κατωτέρω
"ἦσαν οἱ ἀνάξιτοι πρὶν γὰρ δεῖ παραχῆσαι τὸ δόγμα
γευμα πρὸς ἀριστον (= τὸ μεσημέρινον) εὐσιχέως
ἔφασκε. ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτω διεχέοντο.

Αν. 1, 10, 16-19.

Διάκριτοι ἡellenicαί. Διοσχευίδης τις ἦν βοιωτῶν
ἐν φωνῇ Αν. 3, 1, 26.

Δῶρα οἱ βασι. τῶν Θρακῶν ἔχοντες (ἐν συμ-
ποσίῳ). (ἴδ. Ερ. βασιλῆς) ταυτῆρα ἰδίῳ καὶ
ὡς ἄλλου καὶ Πέροισι οἱ ὑποκρινόμενοι νύκτα
καὶ ὑποκρίνοντες κ.Π. 2, 3, 35. ἔλλ. 1, 5, 6.

Δίμαι ἐν Αθήναις τριπλῆ διηροῦντο εἰς τρία
μῆρη καὶ καὶ ἡμέρας ἐκαιρούμενες. "ἔρος μὲν
ἐν τῷ συλλέγεσθαι ὑμᾶς δεῖ καὶ διακρίνεσθαι, εἰάν τι
ἀδελφῶν δοκῶσιν εἶναι καὶ μὴ, ἑτέρου δ' ἐν τῷ κατ-
αρῆσαι, ἑτέρου δ' ἐν τῷ αἰσχρολογῆσαι. ἔλλ. 1, 7, 22."

Δωδώνη. Π 234.

sacerdos. ... sacros servabat in arbore ramos Herodotus
4185.

Δημοκρατία (ἀπὸ τῆς ἀριστοκρατίας ἢ ἀρχαῖα κία (ἴδ. ἀρ.)
ἐν Αθήναις αἰσχρολογία: πολεμῶ (λίχη ὁ Θρακισμὸς)
λοῖς οὐκ ὠρόσθεν οἰόμενοις κατὰ τὴν αἰσχρολογία καὶ
ταί, πρὶν καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ δι' αἰσχρολογίαν δραχμὴν ἢ
αἰσχρολόγοι τὴν ὄχνην δραχμὴν μετέχοιεν ἔλλ. 2, 3, 48

Αρύφαυτα. η ἐπισημάνει ἐπιχειρήματα τῶν τὰ ἐγκυ-
ρίδια ἔκδοσις φανερῶν ἢ ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἀρυφαυτοῦ
ἐκ. 2, 3, 50. (τοῖς φανερῶν τῶν κεραιῶν τοῖς ἐπι-
χειρήματι, αἰσθῶν ἀρυφαυτοῦ)

Δημοκρατία ἀριστοκράτου. Ἰσοκράτης. Ἄριστοκ. 1, 7.

Δημήτριος ἡ ἀδελφὸς. Ἰσοκράτης. 4, 28.

Δρακόντιος κριταί. ἐπισημάνει ἐπισημάνει τὰ ὀνόματα
Ἰσοκράτης. 12, 34.

Διαφορὰ ἀδελφῶν. ^{ἡ δὲ ὀνομασία ἐπισημάνει τὴν προδοσίαν} Ἰσοκράτης. 18, 54. ἐπισημάνει
ἐπισημάνει τὸν ἀδελφὸν τῆς ψευδομαρτυρίας ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

Ὁ Ὀυόχριος, τὰ ὀνόματα ὁ ποιεῖ. ὁ ἐπισημάνει ἐπισημάνει.
ἐπισημάνει ἐπισημάνει (ἐπισημάνει τὸν ἀδελφὸν τῆς ἀδελφῆς).
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει.

Δημοσθένους βίος ἐπισημάνει ἐπισημάνει. 11, 171.

Αἰσθῶν (ἐπισημάνει τὰ) ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

Δημοκρατία Δημοσθένους: ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

Δαίμων ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

Δένδρα τοῖς ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει
ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει ἐπισημάνει

Λωδοί γὰρ Ἰβραϊκῶν Συγγ. α' 28 παρ. 18π. 242.
ἢ εἰς ἄλλοις δωδία. φαιδ. 56 B.

Λισία Σου. 1, 126, 6.

Ἄλλοις καὶ αὐτοῦ ἢ ἡ ἰσχυροῦς ἔργον. Σου. 3, 104.
ἰσχυροῦς ἰσχυροῦ ἢ ἡ ἰσχυροῦς. αὐτ. παρ. 1, 7, 1.

ἀρρωστικῶν ἐπιγραφῶν. Σ. Αρ. 1, 8, 10 - 6, 2, 17. ΧΠ. 6, 17.

Ἀρόμω ἄρμω γὰρ Ὀμῶν. Ψ 740-793.

ἰσχυροῦς " 826-849

Ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. οἱ ἐν αὐτῷ. Συγγ. Αἰν. II παρ. 261-264

Ἰσχυροῦ ἰβραϊκῶν οἱ = ἀρῖ. ὁ ἀρῖ
ἰσχυροῦ, ἡτοι ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἀρῖ
ἰσχυροῦ ἡ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. Συγγ. ἰσχυροῦ
ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. Συγγ. ἰσχυροῦ
ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ. Συγγ. ἰσχυροῦ

Αρχαία τ' εγχειρίδιον 'ς' αὐτῆς (πρὸς τὴν ἑαυτῆς) εἰς τὴν
ἐκείνου Περικλέους ἀρχὴν 1, 12, 3

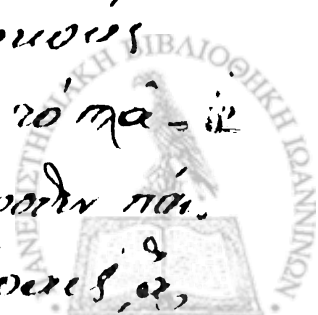
ἔπρά' σὺνδουχοί. συμμαχί (κύρος) εἰς τὴν ἑαυτοῦ συνη-
τήν περὶ τῶν ἀρίστων ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ ἀ. 164
τόσοι ἦσαν καὶ ἐν παλαιῇ βασιλείᾳ ἀνώτατοι ἐδικασταί. καὶ οὐ
φειλαμαί τῶν περὶ καὶ ἐν ἑαυτῷ ὁ ἀριστὸς παρ' ἀλλοίς
ἦν ἕφος.

Ἑλληνες ἐπιδημιτικοί Δι, 2, 3, 3. ἴδα παρὶ ταῦτα τὸ
ὄραγμα ἐπιδημίας μετὰ πολλῆς μηχανοποιίας πρό τῶν
βοηθῶν καὶ "προῦχθε τοὺς ἐνοχλοτάτους καὶ ἐνοχλοτά-
τους ἔστιν τῶν ἀνοσῶν δρακωνῶν." καὶ 2, 4, 26, "ὡς ἐκεί-
νος, ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀρταξέρξου ἐμπροσθεν αὐτοῦ
ὁ δράκων τὰ φαίνεται ποῦ.

Ο Ἰενοφῶν, ἀριστὰροι ἰσοακμῖνος ἐπὶ πόλεμον. 3, 2, 7.
ὁταφῆρι τοὺς ἀγῆνας τῶν κοροζῶν ἐκ τῆς κων 11.
ἑλευθερία ἑλλήνων ἀνδρῶν ^{ἀνδρῶν} δεσποζῶν. ἀλλὰ τοὺς
δουλοὺς κοροζῶν. Δι. 3, 2, 15:

ἐν πενίας μετὰ ἀδύνατον οἱ Ἕλληνες, 3, 2, 26
ἐλευθερία ἰσχυροί ἦσαν ἐν τῷ ἀρταξέρξου Δι. 4, 3, 14
4, 3, 20. 5, 4, 33. (ἴδα ἰσοακμῖνος)

Ἕλληνες (διασκευασταί) ἐνοχλοτάτοι 4, 5, 27...
ἐυφράνεια ἐπιδημῶσαν αὐτοῦ (τοῦ ἑλλήνων οἱ
Μουσουλμῶν) πᾶσαι τῶν ἐνοχλοτάτων σιγγουῶν, 24
δρακμῶν καὶ ἄλλοις ἐφοῖς, ἀισαχῶν καὶ χινοῖς
σφοδρᾶ καὶ οὐ ἰσχυροῦ ἀδύνατον τὸ κῆτος καὶ τὸ πᾶ-
τος εἶναι, ποιητῶν δὲ τὰ πῶτα καὶ τὰ ἕμπροσθεν πᾶσι.
ἔτι, ἐνοχλοτάτους ἀνδρῶν. ἐφ' ἑλῶν δὲ καὶ τῶν ἐλευθέρων 3, 2,

ἦγον αἱ ἔχθρας, ἐμφανὲς συλλήρομαι νόμος γὰρ ἦν οὐλο-
σφοίσι. χυμοὶ δὲ πάντες αἱ ἀνδρῶν καὶ αἱ γυναῖκων.

Αν. 5, 4, 32.

Εἰρηνία Σωφροσύνη. Αν. 5, 8, 18

εἰ μὴν καὶ ἀγαθὴ εὐνοῖα καὶ ἀφῆκεν ὑπὲρ τῶν δίκων
οἶον καὶ γοῦν ὑποῖς καὶ ἀδασιαχοῖ βασι.

Ἐλευσίνια κλισία, τῶν Ἀθηναίων παρὰ
δακρυόσπον ἀνθῶν δια τὸν ἰσχυριστὸν 1, 4, 20

πρὸς τῆσσι. Αἰ. 33

Ἐφοροὶ ἐσφατεύοντο δὴ ἐν βασιλείᾳ. "ὡσπερ γὰρ
καίμεται οἶον βασιλεῖ δύο τῶν ἐφορῶν ἀνδραγαθῶσσι
ἔλ. 2, 4, 36. ἀρετῆς κατὰ τὴν ἔν. λαοκ. Πολιτ. 8, 5."

κοινωνοῦσσι μὲν οὐδὲν, ἦν μὲν ὁ βασιλεὺς ἐφο-
ρῶν. ὀφείλεις δὲ οἱ αἰσῶσι ἑκάστος ἑαυτοῦ σφρα-
γίσσειν, ἀπὸ ἐκείνῃ.

Ἐπιτομή ἀνδρῶν ἐν Ἀθήναις, αἰρέσις καὶ με-
ρος 1ου μ. 7, 22-23.

Ἐναγόρου ἐργασίον: οὐδὲς οὐδὲ ἀντὶς οὐδὲ ἡμ-
θεος οὐδὲ ἀθανάτος ἐπιδόσθαι μάχῃσιν οὐδὲ λαμ-
πρότερον οὐδὲ εὐσεβέστερον λαβὴν ἐμῆσιν τῆσσι
χείρῃσιν. 1ου μ. 9, 39. οὐ γὰρ μόνον φατέσσι τῶν
ἄλλων ἰσχυριστῶν ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν ἡρώων ὑπερβαζόμε-
τος, τὸν ὑπό πάντων ἀνδρῶσιν ὑμνούμενον. 9, 65

ὡσπερ εἴ τις τῶν ἀρετῶν ἀνθρώπων δι' ἀρετῆν οὐδὲν
τοῖς γέγονασιν, οἶμαι καμῖνοι ἀμῶσθαι καὶ τῆσσι
τῶσσι δὲ, σφραγίσσι κείσσι, οἱ καὶ τὸν ἐν.

δαδὲ βίον ἐλυχίστηρον καὶ δεοφιλῆδρον ἐμύνην^ε
διαβελωων. 70.

ἔχνητες ὄνομα παιδεύσεως ἀρχαίων. Ισοκρ. 4, 50
(182 παιδία)

ἐπὶ ἐπιθῆβαις εἰς Αἰθήνας ἱκείται. Ισοκρ. 4, 55

Εὐρυδῆς καὶ Ἡρακλείδου πρὸς Λίονταίη 4, 55-61

ἔχνητες προσκυνοῦντες βαρβάρους 4, 151

ἐφῆνην ὁ Ισοκρ. οὐνοσῶν ἐν ζῷ Πανηγ. 166 ἐπὶ
πολύδε μαχίον ἐμύνην ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἰσχυμένῳ
ἢ ὑπὸς ἡμῶν αἰεὶ ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας ἀμφισθητῶν.

ἐπιστολαὶ εὐαγγέλιον καὶ οὐχ εὐαγγέλιον

ἔμ καὶ τὰς ἐπιστολαὶ ἀπὸ τῶν ὑποστρέφουσιν

εὐαγγέλιον Λουκ. 839.

ἔμ καὶ τὰ ἐυαγγέλιον. Δημ. 18, 29. παλαιῶ

καὶ τὰ (σχηματῶν). ἢ τοὶ ἡγεμονοῦντες

(ἡγεμονοῦντες καὶ ἐμ)
ἔχνητες ὄνομα παιδεύσεως
εὐχον ἔμ. 1, 112, 1. ἢ ἀπὸ
ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἰσχυμένῳ

ἡμῶν ἐμῶν σχημ. ἢ τοὶ

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἢ τοὶ ἡγεμονοῦντες καὶ
ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἰσχυμένῳ

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

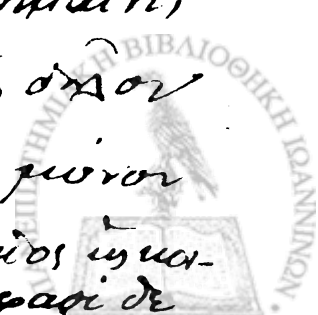
ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

ἔχνητες ἢ, ὅν. μηδὲν μετὰ τὴν ἰσχυμένην τὸν

Γαίμαρα. ποταμός διαβαίνεται ὁ ἕως. Ατ. 14.

Τὸς θρονῆ κακομαχεῖ τοὺς ἐνοικητὰς
καὶ ὄδους ἐξῆς ἢ ὄσως 3.4, 12. 8 δι' ἐπιπέδου ἤξει
μετὰ θυοῖαν παῖνε ὁ ἀνέμος, 4, 5, 4.

Θράκη ἢ Ἀσία ^(οἱ Βιδυνοί) Ατ. 6, 4, 1 ἀφραμένη δὲ ἢ θρακίαν
αὐτῆς ἐστὶν αἰὸς τοῦ στοιχείου τοῦ ποταμοῦ μετὰ Κραυγῆς
αὐς ἐπιπέδου ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ ὄσως.

ἡ ἀρνούσια ἢ τὰς σφαιρίας. συνῆδρα αὐτοῦ. ὄσως
ὄσως ἐπὶ τὸ σφαιρίωμα ἔκιν' ἰερὰ καὶ γὰρ καὶ ὄσως
καὶ ὄσως τὴν σφαιρία 7, 1, 35

Θράκη ἢ ἔσως μετ' ἐπιπέδου καὶ ὄσως
καὶ ὄσως. Ατ. 6, 8. καὶ 12, 193. Ατ. καὶ Ατ. 98

Θυροποιῶν ὁ τῶν κατ' ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν ἐνδρῶν
τὰ τοῦ ὄσως καὶ καὶ ὄσως Ατ. 1, 106.

Ἰνδογόρατος Ατ. 20, 73. ἔστι τὸ ὄσως τὸ
τῆς λαοκρατορίας ἢ ἡ ἀπὸ τῶν τῶν μετὰ. αὐτῶν.
ἀπὸ τῶν ἐνδρῶν, ὅς αἰνῶτα ἔστι ἢ ὄσως καὶ ὄσως ἔστι
ἢ ὄσως τῶν κατ' ἐξουσίαν καὶ ὄσως τῶν ὄσως. Ατ. 1, 74

δοκίμος ἢ πολεμῶν. ἔστι τὸς ὄσως ὄσως ὄσως
ἀποδοτικῶν οὐδ' ἂν ἢ ὄσως ὄσως ὄσως. τῶν
δοκίμων ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως. Ατ. 21, 144.

Θρησκευτικὴ ἐχάβια Ἀθῶναια. ἐπὶ ὄσως

καὶ τῶν ἔσως τῶν ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
τῶν ὄσως ὄσως, μετὰ τῶν ὄσως καὶ ὄσως ὄσως
μοῖς ὄσως ὄσως, ἀλλὰ καὶ τῶν ὄσως, καὶ ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως, ὄσως ὄσως, καὶ ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως, αὐτῶν ὄσως τῶν ὄσως ὄσως. Ατ. 6, 10

ὁ κατὰ Ἀθῶναια ὄσως τοῦ ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως
ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως ὄσως. 51

Ἰεοὶ καὶ Ὀμηρον.

προφή. οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ, οὐ οἶνον οὐδ' αἶμα οἶνον. € 341
αἶμα. γούρην ἀνοίμιον ἐοὶ καὶ ἀθάνατοι μαχόμεναι 342

παῖδες ἰσ' ἀνδρ. πολλοὶ γὰρ δὴ ἐξήμεν Ὀμηροῦ δώματα ἔχοντες € 384
ἰσ' ἀνδρ. ἐξ ἀνδρῶν, καμὸ ἀγχιέσσι ἀμνησοῖσι γιδνεῖς 3811

(διάφορα ποιητῶν.)

αὐτὰς δ' (ἐπὶ Ἑρᾶν καὶ ἐπὶ Ἀθηνᾶν) ἐν εἰρήρῳ βαλεῖν καταδ' ἀρῶντα
οὐδὲ μιν καὶ δεικνύουσιν περιεχόμενους ἐπαινοῖς 380.

ἔχει ἀσπιδόμοτον, ἢ ἄ μιν μάρτυρα κεραιός.

ἄρ' ἐστὶ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ἐν παρὶς μάχῃσιν. Θ 403-

ἰσ' ἀνδρ. ὁμοειδίας οἱ ὄρχατοι ἐν ἑσέρονε ἐν ἑσέρονε καὶ γὰρ κεραιός (Παρ. 16)

Ἰαχυριοί. Ἐπιδαμνός ἐσσι σέχης ἐν δεξιᾷ εἰσιπύουσι
τοῖσι Δοίοισι πύχουσι· ἰαχυριοῖσι δ' αὐτὴν Τυμναῖοι βαρβα
Ἰαχυριῶν ἴδρος. Θουκ. 1, 24.

ἰατροὶ ἐν λαῷ ὁραμαῖς Ατ. 3, 4, 50.

ἰμεῖν ἰδιόριος παρὰ τοῖς ἑσπερίοις, ὅπως παρ'

ἑλλήνων οἱ ἑσπεριοί. Ατ. 7, 2, 33.

ἵπποι ἀντὶ 50 δαρικῶν ὁ τοῦ ξυνοφάντος 7, 8, 6.

ἱεροσύνη (μαρία) τόπος ἐν Ἀδινῶν. ἔλλ. 1, 7, 22.

ἰσοκράτους μεγαληγορία. ἔχοντες τὸ σούλον διοίσαντες
(τῶν σοφιστῶν ἐν ἑλλάδι) ὡστε τοῖς ἄλλοις μηδὲν ἰσὺν
ὡστε δευτέρω ἐπιπλάσσει ὑπὲρ τῶν αἰώνων. 4, 4.

ἰπποβορέειν (τό) τῶν εἰσαγωγῶν ὁρᾶν ἔργον
εἶναι. ἰσοκρ. 16, 33.

ἰμετηρία οὐκ ἴσθαι τρεῖς ἄρχοι Ατ. 18, 107.

ἢ ἀδικώμενα. ἔφερε δὲ νῦν ἔρχονται ἰμετῶν προσ-

ταῖαν. ἰμετηρία μαχίται ἢ μαχίται ἔχαι-

ας ἀμύματα (ἔριον) ἑσπερίων, Ἀρπυγ. ὅν

οἱ ἰμετῶν εἶδον ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἐφ' ὃν

κατέβησαν θεοῦ. ἐν Ἀδινῶν, δὲ οἱ μὲν δὲ

ἰμετῶν εἶδον ἐπὶ τὸν βωμὸν

τοῦ ἔριου ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ μαρία Ἀντ. Κεαρ

§ 93 ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν 12 δειῶν ἢ τῶν 12

τῶν δειῶν ἀποχ. κ. Τηροῦ 60. οἱ δὲ τῶν

βουχῶν "εἰς τὴν βουχίαν" 104 Ἀρδου. ὡς ἔ-

μυστηρ. § 46. - ὅσοι δὲ τῶν τρεῖς ἄρχοι ἢ

ταῦτα ἰδιόριος κατέβησαν ἐπὶ τὸ ἱερόν ἐν τῷ

τυχίᾳ Ἀρπυγ. 2, 101.

ὅτι ἐν τῷ πνεύματι ἠγάπησαν ἐν ἀληθείᾳ ἑαυτοὺς
ἀποδοῦναι ὡς ἡ ἐκκλησία ἑαυτὴν ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς
ἐν τῷ ἁγίῳ, ἁγιασθῆται ἡ ἑαυτὴν ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς
ὡς ἡ ἐκκλησία ἑαυτὴν ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς
(Ματθ. 22:14-15) ἡ καθ' ἡμᾶς ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἵνα ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

Καὶ ὁ κύριος ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ ἁγίος ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς
ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς ἡ καθ' ἡμᾶς

ποτηρίου ἔχον σταγῶν εἰς χαμῖνον ἀγγέων. εἶδε τοῦ
ψόφου τῶν σταγῶν ἐπιπέπτον οἱ σάϊφοις ὑπὲρ τῶν
διαδύσων τοῦ προσώπου, οὐ ἠρῶντο. Ἀδμ. 15, 666.ε.

χέρι χατάγην τὸ ὑπόλειμμα, ὃ συνδραμμένη τῆ
χερὶ ἀκρῖσθλον οἱ πείφοις εἰς τὸ ματταβῆσι. ^(τοῦ ἀγγέων) περὶ
τῆ παιδία πρβ. Παχ. ε. 108-111. οὐκ ὑπὲρ
τοῦ θηραμένους ἐν ἔλ. 2, 3, 56 χέριαι "τὸ χεί-
ωομνον αἰσομοτταβῆσαντα".

κύνας δαύοντας ἐπιθῶνται οἱ νόμοι τοῦ δόχου
Πλουτ. ἐν δόχ. 24." ἔγραψεν δὲ ἡ θάλασσα τετραπόδιον
νόμον, ἐν ᾧ ἡ κύνα δαύοντα παραδύναται μετῆναι
μεσῶν τριπήχει δευτέρου. πρβ. ἔλ. 2, 4, 41

κόπρον ἔβραρθάρων ἀντὶ φύγας ἐν φοιτήσι
μανασκήν τῆ βασιλείᾳ Ιουφ. 9, 17-20
ἡ ἐπὶ τῆ ἐπιπέπτον ὁ εὐαγορας (αἰ.) τοῖς ἰσχυραῖς
ἐν βαρβαρῶν. ἔμνηται ἰσχυρομ. 9, 67

κόρυθος ἡ εὐαγορος, εἰκόνας ἐστῆσαν Ἀδμ. 15
οἱ, ὡς περὶ τὸ τοῦ δῖος ἀγαθῆ τοῦ σωτήρος. περὶ
τοῦ κόρυθος ἀλλοῦ κρῖν ἔσται λόγος Ιουφ. 9, 57

καρῶν ἠρώτοι οἱ Ἀδμ. 15 ἔλαβον ἰσχυρὰ ἐν Αἰ-
μήτος ἡ μετῆναι τοῦ λοισοῦ ἔλ. 28

κρηρῶν, ἡ ἠμέρι ἡ τῶν ἐρηρῶν τῶν τῶν
ἔλ. 28

ἐπιπέπτον ἔμνηται ἰσχυρομ. 9, 67
ἐπιπέπτον. 4, 107 κ.ε. "ὡς Ἀδμ. 15 ἔμνηται
ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν, ἡ ἔλαβον, μετῆναι εἰσατοῖς διαμῆναι

Αἰσχυρ. τὸ πρ. τοῦτο ἔμνηται.

καταστροφή "λόγιον δ' ὑστερον κεισσομένης καὶ τῆς
... πρὸς Περικλέους ἀπὸ τῶν αἰετῶν ὄνομα δὲ
... ἀρχαίων δι' ἡμῶν. Καταστροφή δ' ἔστι τοῦ αἰετοῦ τῶ

αὐτοβιογραφία (περὶ τῆς) ἐν τῷ δειλίῳ. Ἀποχ. 3.
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι.

Ἄλλα καὶ Κερραῖος. Ἀποχ. 3. 107 κ. α.

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν ἀδελφότητων, οὗδ' ἔρ
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν ἀδελφότητων, οὗδ' ἔρ
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἀπὸ τῶν ἀδελφότητων, οὗδ' ἔρ

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη

... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη
... ἀποστολῆς ἀμφότεροι ἐν γῆ καὶ θαλάσσῃ ποίη

οὐ μόνον οἱ ἰσπανοὶ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁ Ἄρριος. εἰσηλυθέντες οἱ
 κούροι ἄδουσι. πρὸς Αἰ. ἰστορ. I, 615. Θουκ. 18, 223.
 Αἰχμάν. Ποιμ. ἰστορ. Α, 14. ὁ ἄρριος κούρος οἰκῆν ἐν βορείᾳ
 χώρᾳ καὶ παρῖσται ἕως Ν. μικρῆς Ἑλλάδος Μ. Αἰτίας καὶ Αἰγυπτῶν.
 οἱ φυσικοὶ βεβαίως ὄντι τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν κούρον ἢ Ἰοχάνδην
 Paul. Vindalinus, ὅς μαρτυρῆν ὄντι ἐν Ἰωνάκοις αἰῶνι συχραῖν
 ἡδεῖς ἢ κούροι τοῦ κούρου ἄδουσι. πρὸς Friedrich Faber Ὀριδολογία,
 (Κοπενهاγὴν 1882. I. H. Voss. Mythologische Brief. II, 112-12). ὁ δὲ
 ἦχος εἶναι μᾶλλον ἰσπανικὸν ἐπισημασμένον ἐκ τῆς πληρῆς ὁμοιότητος
 πρὸς τὸν κούρον ἰσπανικὸν καὶ κούρον, ἀπὸ οἱ ἀρχαῖοι τὸ ἄδουσι ἔχον
 καὶ εἰς τὸν κούρον ἐπισημασμένον ὁ H. Schmidt. οὐκ ἠτίστον εἶναι
 ἐκ τῆς ἰσπανίας. (Ὁκεν ἑλλ. γαμ. Nat. 7, σ. 422) Μιστρ.

Κούριον καὶ ἐνέργεια αἰθίου. Μ. Φαίδ. 117Α καὶ 118Α. καὶ
 αἰσ. καὶ Ποιμ. ἰστορ. 14, 23. κούροι
 κούροι ἄνθρωποι οἱ κούροι καὶ τὸ αἰθίου πᾶσι καὶ γούριον ἐκ
 κούριον

Κούριον καὶ φούριον. καὶ οὐκ ἦσαν κούροι ἦσαν οἱ κούροι
 καὶ κούροι καὶ φούριον. οὗτοι γὰρ
 οἱ κούροι οἱ κούροι οἱ κούροι. μαρτυροῦν δὲ. Αἰσ.
 κούροι οἱ κούροι οἱ κούροι ἐν τῷ κούρῳ καὶ τῷ κούρῳ
 ἀναρτοῦσθαι, ὅσοι ἦσαν κούροι κούροι ἐν τῷ κούρῳ, ἕως ἡμεῶν
 κούροι κούροι, κούροι οἱ κούροι καὶ οἱ κούροι κούροι
 καὶ τῷ κούρῳ ὅτι τῷ κούρῳ κούροι. Θουκ. 1, 1.

κούριον κούριον ἔχον ἔχον κούριον κούριον
 κούριον κούριον κούριον κούριον κούριον κούριον
 ὅτι κούριον κούριον οἱ κούροι καὶ οἱ κούροι κούριον, ἕως
 οἱ κούροι. Θουκ. 1, 52, 1.

Κούριον ἄγος Θουκ. 1, 126, 2

Κούριον καὶ ἡ σμῆ. διὰ τῆς κούριον κούριον. Θουκ. 1, 53

Κούριον. ὁ κούριον ἐν Θουκ. 1, 135 κούριον.
 οἱ γὰρ κούριον οἱ κούριον κούριον κούριον
 ἐρχόμενοι ἐπὶ τῷ κούρῳ κούριον κούριον κούριον
 κούριον, κούριον κούριον κούριον, καὶ οἱ κούριον,
 ἐκ τῆς κούριον.

Καλύβρα κεφαλαί. ἀρχαί τε τὸ δερμάτινον μὲν ἔτι τετιμημένον.
- φασὶ γὰρ τὸ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τοῦ ἰσοῦ μεγάλου τῶν ἀνδρώων
π. εἶσαι δὲ ὁ ἰατρός τε μέγας μαρμαρίων (εἶπε ὁ λαγύς) Wagner Διηγήτ.
Παιδοφρ. τῶν τετρ. βίβλ. σ. 151 σι 301.

Λακωνικός καὶ εὐαίρων οἱ Ἕλληες; (ἴδε ὄνομα)
ἱστορία παραλόφ' ἔχουσι. ἴδε πρόσθετος

λαυρεωτικαὶ μαύραις ὑμασὶ οὐποδ' ἐδιδίχθησαν.
ἄριστ. Ὀπρ. 1106. ὡσεὶ δὲ δάσος χεῖρον λαοῦ. τομίσια δὲ
ἀέροντα ἔσπερον λαυρεός. (ἴδ. Πλάουτ. Ἰου. 16.)
Λυσιού βιογραφία. 12, 21.

Ἀποτρία παρὰ τοῖς ἀρχ. Ἕλλησι δὲν ἐδιδωρέτο αἰσχρὰ
οὐκ ἔκατος, πω αἰσχίοντι Θουκ. 1, 5, 1.
ἰσχύου τοῦ ἔργου, φέρωντος δὲ τὰ ἰσχύουσι μίχρον.

Λυσιούρχος νόμιμος ἴσταντι ὁ Κίεσρῶν Luc. 1, 12, 101.

Λόχος: " ποικίλον ἔχον ἔσταν ἄχοντι
Λ 873. καύραυσις πενήμονια. δὲ ἰσχύουσι ἴσταντι ἴσταντι

ἴσταντι.
Καὶ γὰρ τὸ Λυσιού ἴσταντι ἴσταντι ἴσταντι.
καὶ ἴσταντι τὸ ἴσταντι ἴσταντι ἴσταντι,
καὶ ἴσταντι τὸ ἴσταντι ἴσταντι ἴσταντι. 1 507-3.

Λένος. Σ 571 ἴδε Σχολ.

Λαβδαυιδου, ἴσταντι ἴσταντι ἴσταντι ἴσταντι
ἴσταντι.

Λαυρεωτικὴ βιβλίη 11 π 201 203

Λαυρεωτικὴ βιβλίη (ἴδε ἱστορία, ἴδε Τίτλιος)

Μύρια . ως προς καρὰ λοι Τμήματα πορ. στρ. 3, 4, 5

Μαρούου μύθος Αρ. 1, 2 8. Απολλοδ. 1, 4, 2. Ηροδ. 7, 26

Μύθος επί Σικανού μύθος Αρ. 1, 2, 4. επι κως φουζίας
επιρωπιακή επι Μακεδονία (Ηροδ. 8, 135)

Μύριοι επι αμυγλών αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω
αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

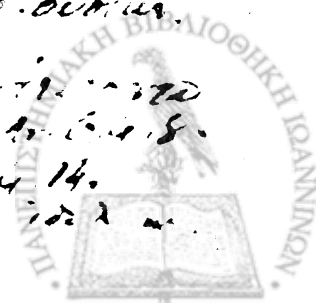
αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω αμυγλω

Ναυάρχοντι (Ναυδαίμονι). οὐ γὰρ νόμος δις ὡν^N
αὐτῶν ναυαρχεῖν γέλ, 1, 7.

Νηπιῶσαι "διασπασιόματα τῆς γῆς ὅρη γεωρχεῖν ἀναγ-
μαί, 1101. 100μ. 4, 132.

Νευρῶν (κορρί) οἱ ἀρχ. Ἕλληνας δὲν ὑφίστανται κομμῶν
100μ. 16, 23.

τοῖς το νομομα διαφείρται δὲ αὐτοῖς παρ' ἑ-
μῖν ἢ φυτῶν εἶσιν. Διπλ. 20, 167. πρῶ. 2, 2α
Τιμομ.

νόμοι ἀγραφοί "ἀγράφοι δὲ νόμοι τὰς ἀρχαίς μὴ
χρησθε, μὴδε ὑπερὶ ἐνός. Ανδου. 1, 87.

Νευρούς χόεν. σχεδὸν ἔμοι ὡς βρασιόσαι πρὸς
χουσαμνοῖς ἰσὺν τὸ φαρμακὸν κρη φράγματα τὰς χιναί-
ξί παρῆκται, νευρῶν χόεν. Πλ. φαιδ. 115A. πρῶ. 2δ. ω
64. Ηροδ. II, 86 τὸ ἴδος ἐπιβαλλετο ἐπὶ τοῦ δρυμοῦ
δίου ὁ δρυμοῦ ἤρχετο κ ἐπινοηθεῖσαι, σελῶνται ὑπερ-
20, 21. μαδὰρ ἐορμῶν τὰ εἶσαι κ ὁ κρη δῶσαι 286

εἰμαῖον ἢ ναυαρχεῖται τῶν νευρῶν ἀρχαίδα-
κὴ ναυῶν φαιδ. Πλ. 115B. τὸν χρόνον ἕως ὁ χρωτ. ἐξήκμη.

εἰμαῖον δὲν αὐτοῖς αὐτοδνησωντας. Πλ. φαιδ. 118A
ΚΠ. 8, 7, 28.

νηπιῶσαι: κ συχ ἥσσαν τῶσαι ἥσαν οἱ νηπιῶσαι. Κῆρσο
τὸν ὄντις κ φοίνισσ. οὐλοὶ γὰρ δὲ τὰς ὑπερῶν τῶν
ἴσων ἕμνοσαν. Θουμ. 1, 2, 1. (ἴδι Κῆρσο)

ναυοικῶν ἐν ἑλλάδι κρηῶν οἱ Κορινθῶν εἰσάμνο
κ δὲ ὁ τανωμῶς Κορινθ. ἐμεινομῶ κ τὰρ
κὴ Σαρῶν Θου. 1, 13, 3 " κ 300 κη ποδὲ βίση τὰ Πη. πρ.

ναυμαχία κ αμαρῶν ἐν ἰσὺν γίγνεται Κορινθῶν πρὸς
κερῶνται, 4.

ναυμαχία γὰρ αὐτῆ ἐμνοσ ἀρῶ ἕμνοσ τῶν κρηδὲ
μερῶν δὲ τῶν ἀρῶ αὐτῶν γίγνεται. Θου. 1, 50, 2
ἐν τὰς τανοὶ τῶν ἐμνοσ κὴ ὑπερῶν. ἐμνοσ 1, 44.

Π Νυξ παρ' ἕως ἐν τρεῖς μοῖρας ἀπείρου . κ. 252-3
Π. 312 ε 483.

Μιόθης ἱστορία ω 602.

Νευρῶν τῆ ψυχῆ ἐπι κρείς ἡγεραὶς ἡερῶλο περὶ τὸ νι-
κρον σῶμα ἔδην ἐπιμῶντο τὴν τρίτην λαύνην ἡμ-
ραν γὰ τρίτα "εὐσιδή ἐπὶ τρίτη τὸ γὰν κερῶν ἀριστον εὐφροδαι" ἔχο-
ἔδην κ. ὁ Παχάδωρα ἴσρα κ. εὐφροδαι χίμη ἐπ. ἀρ. λυα. 612
αἰσσο κερῆ ἰρημύσαι ἡμῶν
κρηταῖον ἡδὴ γίγχοσ αἰσφαιμῶντος ἕρ. εὐαβ. 32.

Νουρελλὶ ἀμῶν ἔφοχος κερῆχρατῆ ἕρρ. ἀιν. V 128-255

Νευρῶν λαριχῶν κ. εὐσιμῶμα κερ' ἀεφῶντοισ.

Πῆσοι μαυῶρ κερῆ ὠνομῶσθῶν. . . . .
Διοδ. Συμμ. 7, 91-93.
5. 8 2.

ξυνορίς ωροσετέδη ὡς ἀγκώνιομα ἢ ὀχμήτια ἔριση
καὶ ἐνενηκωσθῆ συμπαδί. ἐλλ. 1, 2, 1. μένυμα ἐνά-
γορας ὁ κρείος. (Πλάου. γ. 8, 10)

ξένοι. οὐ δὴ ἴσσο καίριοι ἐσὺν ἡγεῖσθαι τοῖς ἐπι-
σθῆ καὶ αὐτοχόνη. Ἰσομ. 4, 63.

Ξεφομαχία παρ' Ὀμήρω ψ 802-825

και πασι, εγωισμο 2,6,24 ηρωισμο 20 δια τη παλινα 7,2,57
Ξυνοριων. το ωριων αναφορουμενος ω Αν. 1,8,15, 2,5,37.
ταις αυτα 5,3,10. ο λευκα, δευτε να τον καμη, γαμβρο, εμμεν το ωριων
Αμοιβαλια και προχηφει. Αν. 1,4,18. βλεπει και προσγει
τω στωρ, 3,1,11-13. πιστω τη πλατη 3,2,9. , λειβανη με
εμμεν επαγγελου 4,5,35 ευφρονη μερος 5,3,7. φρογυρ.

συμβουαι ωρ το θραυια
στρατιω 2. αρται 3,1,25., 30. 28,- 43 - 3,2,3,29-30, 34
3,4,42. 48, 4,3,10,

Οχαιον, στρατηγου προς στρατιωτα. 1,3,5-6,15. 4,3,10, 4,12
4,5,8. 7,3,45, 4,7. 5,5, 6,11. 7,40

Ριτω, μιμησει τουσ αρχητασ τη προσηω ες κηνηω 3,2,11
μεταστοχοει 3,2,21. 4,46, 5,8,3... 6,5,23..

πεισοιδου εσλασ μανηιασ. 6,1,31. 2, τοις δετοις 6,3,18
(16)
επαγγελουσ μανηιασ Αν. 1, 7, 18. 8, 1, 25. 7, 8, 22.

επιτηριασ. 6 5, 7, 5 ομιχαι ωριε ωδνηαιω 7,1,10
2, 2, 29. 4, 6, 11
επιτηριασ. 5, 7, 10

επιτηριασ 4, 5, 25... 6, 1, ... 7, 7, 21.

περι γραφικησ διαταρεσ. Αν. 1, 8, 8. 1, 4. ο χαρακτηριασ
του κωρου, εν τω 2, 6. των στρατηγω.
η διαταρεσ 5, 3. Αριτωσ 6, 4, 3...

τα σποσισμα ησ γηνοια δια πολλησ κωσδαινησ ο J. Ken
caison, Αν. σφ. 552.

Αριτωσ του ξαν. δε μετ' ενστανου των 4 σποσισμασ
αυγαμωσ κωσδαινησ. 3, 1, 4. ο χαρα κωσδαινησ
οποδωσ αυτωσ. 15... κωσδαινησ αυτωσ του προσηω. 3, 1, 42.
επιτηριασ αν κωσδαινησ τη κωσδαινησ. 6, 1, 17 - 26. - 28
επιτηριασ αν κωσδαινησ. 222. προς κωσδαινησ. 2, 6, 5
προς κωσδαινησ. 7, 6, 1.

επιτηριασ αν κωσδαινησ, 3, 1, 38. 48. 3, 2, 18
3, 2, 20. 4, 6, 12. 5, 7, 12. επιτηριασ. 4, 6, 12
6, 1, 27. 6, 5, 16. 17. 7, 7, 37; 4, 37.

2
Μοναδικά: φεύγουσα τῶς μὲν ὡσεὶ δρομῶν. Α. 1, 5.
 δου. ἐν εὐλί. ρασην τοῦ σκεποῦ εὐνασπαῖ
 μαρτοὶ ἰκέρη μὴ καταπεφωδῆται. Α. 3, 2. παρ' οὐδενί τῶ
 δουίμων εὐρηται εὐμὴ παρὰ Στραβ. Γ. 155 ἐπὶ τοῦ κατὰ
 περὶ τῶν ῥιπέων " τοὺς δὲ δαυότας καταπεφωδῶν. παρὶ
 δε εὐδ' ἴν' ἠ. Α. 1, 5, 14. ἔχουσι τὸ καταπέφω. (λεως = χῆ
 ἐπίτοχον τῶν ῥιπέων καὶ αὐτῶν ὕδατος πηρῆσι 2, 3, 10. εἰς
 τοὺς δαυότας τοῖς μέγιστον ἔφεδρον ἀμυνίβοιμ' α. 9, 5, 10
 φανη
 ἀφ' ὁμοειρητικοί τῶν ῥα τῶν. 3, 1, 2. ἀφ' ὁμοειρητικοί
 εὐρηται τὰ ἐπιτοχία καὶ ῥα τῶν) εὐρηται ἐν ἔξῃ. οὐδ' ἀφ. 4, 11, 9 κν-
 μασι τῶν ἀφ. ἀφ' ὁμοειρητικοί.
 ἴσους αὐτῶν. 3, 1, 25. ματρῶνσι τῶν μιν. 3, 1, 43.
 τελεῖται. 3, 2, 3. εὐ εὐρηται ῥα τῶν. 3, 2, 19 ἀφ' ὁμοειρη-
 τῶν τὰ ἴσους αὐτῶν = 3, 2, 28 = ἀφ' ὁμοειρητικοί, ἀφ' ὁμοειρη-
 τῶν 4, 8, 21
 οὐδενί τῶν. εὐ εὐρηται ῥα τῶν εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται
 εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται
 ἀφ' ὁμοειρητικοί 5, 8, 30 (εὐ εὐρηται 7, 1, 29. (εὐ εὐρηται)
 εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται 2, 1, 33) εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται 2, 1, 38.
 εὐ εὐρηται εὐ εὐρηται 2, 4, 16

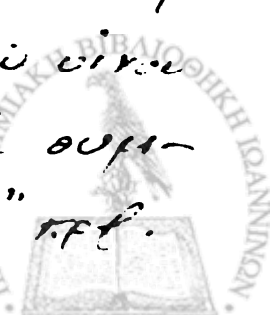

αἶμα τοῦ δόξματος ἀπὸ δὲ παλαιοτέρων γινώσκων
 μαθητῶν ἐν τοῖς ἰσχυροῦς καὶ αἰμα. γὰρ αὐτῶν ἰσορροπία κίβητος
 ἐν τῶν ἰσχυροῦς ἐν ἀπὸ. ἰσορροπία ὁ δόξματος, ἄλλο
 οἶνος κριθίνος (fūdus) ἐν Ἀρμενία. ἢ οἶνος κριθί-
 νος ἐν κριθίνος. ἐνθῶν δὲ καὶ αἶμα αἰ κριθαί ἰσο-
 ρροπία καὶ κριθαί ἐνέκωντο... γινώσκων ἰσορροπία. γινώ-
 σκων ἰσορροπία, οἷον ἐν δόξμων γινώσκων ἐν τοῖς ἰσορροπία
 ἀπὸ ἄν. 4, 5, 26, 28. ὁ δόξ. ἰσορροπία. 953. περὶ τῶν ἰσορροπία
 ἀπὸ ἄν. ἰσορροπία ἐν κριθίνος κίβητος. καὶ ἰσορροπία. 2. οἶνον ἐν κριθίνος
 ἀπὸ ἄν. ἰσορροπία. ἐν κριθίνος ἰσορροπία. 1, 24, κίβητος ἰσορροπία. γινώσκων
 ἀπὸ ἄν. ἰσορροπία κίβητος καὶ ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
 καὶ ἰσορροπία (ὁ ἰσορροπία) ἀπὸ ἰσορροπία (ἰσορροπία)
 ἐνθῶν ἐν κριθίνος κίβητος 29. ἐν κριθίνος καὶ
 ἰσορροπία ἰσορροπία ἐν κριθίνος ἀπὸ ἄν. Ἀρμενία
 ἐν 32. ἰσορροπία ἰσορροπία γινώσκων γινώσκων.

Ὁνος αἶμα ἀπὸ τῶν ἰσορροπία ἀπὸ ἄν. ὁρμη
 ἰσορροπία. ἄν. 5, 8, 3. Πλιν. 8, 69 asinas mares
 fatigatos melius implere.
 ὁρμη ἀπὸ ἄν. ἰσορροπία ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. 6, 1, 21
 ὁρμη ἀπὸ ἄν. ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία. 6, 6, 17 γινώσκων 34

οἶνοι παρασκευάζονται. ἔδος ἐν δόξμων ἐν τοῖς
 συμποσίοις, ἴσα, οἷον αἶμα. ἐν οἶνον οἰ σφι-
 κίβητος ὅσον δύνανται, γὰρ ἰσορροπία τῶν κίβητος
 κριθίνος κατὰ τῶν ἰσορροπία καὶ ἰσορροπία
 ἰσορροπία, ὅπερ γινώσκων κριθίνος ἀπὸ ἄν. κριθίνος
 καὶ ἰσορροπία 7, 3, 28. Πλιν. Πλιν. 1, 62, 6.

0 " ὄνειρον Δημοδοτύου ὑπὲρ τοῦ θανάτου τοῦ
Φυλίουτου Αισχ. 3, 22.

ὄρασαντοῦν ἐν ὡσέμῳ μικροὶ μὲν ἦσαν ὁ δὲ ἄλλος ἔφρασε, καὶ
καθώρισται ἡδὲ ἐν ὡσέμῳ ἀφῆκον ἀγαθὴν εὐχὴν ἐπι-
προδοῦν ἐπὶ τὰ ἴσους, καὶ κατὰ ἐκ ὡσέμῳ. Αισχ. 3, 15.

ὄρκος ἰδρυκός. μα τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνώ-
σαντας τῶν ὡσέμῳ ἐστὶς ἐν Ἰθακῆαίς πα-
ραλαβάντες ἐστὶς ἐν Ἰθακῆαίς ταυμαχῆσαντες ἐστὶς καὶ ἐφ-
ημισίω καὶ ὡσέμῳ ἴσους ἐστὶς ἐν Ἰθακῆαίς ἐπιπλάσσει καὶ ἐπι-
τοὺς ἀγαθῶν ἀνδρῶν Δημ. 18, 208.

ὄρκος ἐγγίμην ἐφῆθεν. Λυσ. κτ. Λισκ. 72, κ, 81.

ὄρκος παρ' ὄρκου T 258.

ὄρκος ἔση μόνου ἐρραβωδύου κατὰ τὸ
παναθήτεια. Λυσ. κτ. Λισκ. 102

οἰκία διαφορεοί. τὰ ἄνω σταῖ γονακωτήριον καὶ
κατωτὸν ἀνδρωτήριον. Λυσ. 1, 9.

ὄρκος εὐδὲκε ὅσ' ἄμα σταδίου καὶ ἔση κα-
ταφανὲς οἰοῦντο Ποσειδῶνα. Θου

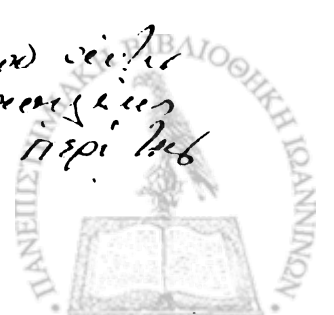
ὄρκος εὐδὲκε εὐδὲκε εὐδὲκε Σικ. πρ. ἀρ. π. 8, 19. 1, 63, 2

ὄρκος εὐδὲκε εὐδὲκε.

Περὶ τοῦ ὄρκου, ὅν ἄδην ἔσται ὁ ἄρκος
ἐν τῇ ἐπὶ Παρῶν καὶ ἰσοδοτύου Ψ 511-513 καὶ
ὁ ἄρκος ὅσ' ἄμα σταδίου ἀνακῆσαι ὄρκου
ἐν Ἀθῆναις, ὅν ἄδην ἐφ' ἐπιγράμματος τοῦ ὄρκου. ἄρκος
ἐπὶ πρῶτος, πρῶτος δ' ἀρκῆσαι ἄρκος καὶ ἐπὶ Παρῶ-
ν καὶ ἄρκος ὄρκου ὄρκου. ἄρκος δ' ἀρκῆσαι ὄρκου
ὄρκου Ἀρκῆσαι ὄρκου ὄρκου παρὰ ὄρκου ἐλπίσασκεν

ὄρκος: οἰοῦντο ὄρκου ὄρκου, ὄρκου,
ὄρκου ὄρκου ὄρκου ὄρκου ὄρκου Εὐρ. φει
ὄρκου καὶ ὄρκου ὄρκου. α' 119. 140

ὄνειρον εὐδὲκε ὑπὲρ τοῦ θανάτου τοῦ ὄρκου
ὄρκου παρὰ τοῦ ὄρκου ὄρκου
ὄρκου ὄρκου. ὄρκου. 1-55. ὄρκου
ὄρκου ὄρκου. ὄρκου καὶ.

Περσικῶν.

Περσῶν βασιλέων καὶ ἐπιφανῶν προσώπων καὶ πόλιν.

Κύριος δὲ τῶν Περσῶν ἔδωκε δῶρα, ἃ κομίζονται παρὰ
βασιλεῖ ἔθνη, ἡρώων χρυσοκόκκον καὶ σφραγίδων (= ἀριστέρας)
χρυσῶν καὶ φέροι καὶ ἀεινάειν χρυσοῖν καὶ ποσὶν περσε-
κῶν. ^{1.3.2.1.10}
Αν. 1.2.28. πρὸς κ.11. 8.24. καὶ Αν. 1.8.29.

καὶ ἄλλα τοῦ σιδήρεος καὶ δὲ ἡδύματα, ἐν αἷς εὐσητήριον
(ἐν Σερῶν) παρυσάτιδος ἦσαν ἐκ φύων δεδωμένα. ? Αν. 1.4.7.
καὶ τὰς σκευὰς καὶ φύων. πρὸς κ.11. 8.24. καὶ Αν. 1.8.29.
1236. καὶ Κορν. Νεκ. βίβ. 10.

στρατιῶν ποσὶν καὶ ἐπιφανῶν. Αν. 1.8.6-8.

Βασίλειος εὐσεβῆς καὶ τῶν τῶν μέσων τοῦ ἀρμενίου
ἐκ τῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν (καὶ ἰσοσφαιδίζων).
καὶ οἱ τῶν ἀρχῶν Περσῶν καὶ δὲ ἐπὶ τῶν βασιλέ-
ων δόρην καὶ δῶρα. Αν. 1.9.3. καὶ δαχτυλίδια
φραγίδων εὐσεβῆς καὶ τῶν πρὸς οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ.
ἀρμενίου, Αν. 1.9.23, κ.11. 8.23.

καὶ τῶν Αν. 3.49.

Περσῶν καὶ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν.

Περσῶν καὶ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῶν ἰσσοφαιδίζων.

Αν. 1.4.4. εὐσεβῆς, οἱ ἀρχῶν ἀρμενίου καὶ τῶν ἀρχῶν
καὶ ἀρμενίου δὲ εὐσεβῆς καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν.
καὶ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν.
καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρχῶν.

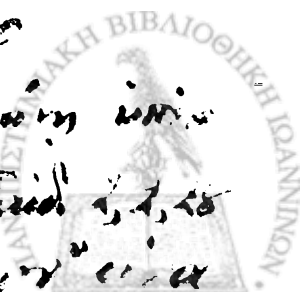
καρδίαν σαρκίαν ἀποκρίσκειν. ὅτι ἐπέβριστο
τῷ θεῷ ὡς τῷ οὐρανῷ δ' (1. 4. 8).
Περὶ ἐκτάκτου ἢ τοῦ ἀναγινώσκοντος. Οὐκ. 4, 513, 9. 996.
Απόδ. 4. 99. 1. Απόδ. 4. 22. 96. (ὡς 2. 5.). ὡς ἡ ἰσχυρὰ ἢ ἀναγινώσκοντος

καρδίαν σαρκίαν ἀποκρίσκειν. ὅτι ἐπέβριστο
τῷ θεῷ ὡς τῷ οὐρανῷ δ' (1. 4. 8).
Περὶ ἐκτάκτου ἢ τοῦ ἀναγινώσκοντος. Οὐκ. 4, 513, 9. 996.
Απόδ. 4. 99. 1. Απόδ. 4. 22. 96. (ὡς 2. 5.). ὡς ἡ ἰσχυρὰ ἢ ἀναγινώσκοντος

Πρόσθετος παρά γραμματικῶν βουλή ἰσχυρὰ
καὶ ἰσχυρὰ ἀποκρίσκειν παρά τοῦ ἀναγινώσκοντος. 18, 28.

Περὶ τῶν κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος.
κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος. 18, 28.

κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος. 18, 28.
κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος. 18, 28.
κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος. 18, 28.
κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἀναγινώσκοντος. 18, 28.

^{ἡ ἑσφράτης}
ποταμος διαβαίνεται περὶ εἰς θάλασσαν. ἰδοὺν δὲ δεῖ-
ον εἶναι καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν κυρῶ καὶ βασί-
χεύσονται. Ἀν. 1, 4, 18. πρὸς Πλουτ. Λουκ. 14. ὅμοιοι ἐκ τῶν
-λουμοσχηθόντων. τὰ ὕδατα τοῦ ἑσφράτου ὀχυρῶνται
μὲν κατὰ τὰ γένη Μαίου καὶ τοσοῦτον κατὰ Νοεμβ.
ἢ Κύριος διέβη τὴν Σουχίαν ἢ ἀρχὰς Αὐχέου.

Παλαιανίφω ὁ ἰσχυρὸς (ἰσφρ. ἀπὸ τοῦ ἐπιθ. ἰσχυρῶν καὶ
ἰσφρ. ἰσχυρῶν) ἦν ἄσπαστος πρὸς τὴν ἡδύτητα τοῦ Αἰθιοπικοῦ
παρακαταστάσει (ἰσφρ. εἰ καὶ οἱ ἄλλοι ἔφηνοι) ἀπὸ
τοῦ ἰσχυρῶν καὶ μετὰ τὴν μάχην, παρακρηστικῶς λέγει
τὸ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων δεσφῶν. Π.

Πύργος δεξιόστροφος καὶ ἀφοσίωτος, ὅστις ἔστιν ἰσοστροφὸς
ἄσπαστος ἐστὶν ἑαυτῶν (ὁ ἀσπαστικὸς) ἰσχυρῶν. Ἀν. 1, 8, 29.
ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτοῦ φίλοι καὶ συντρόφιοι αἰετῶν
τοῦ μακροῦ ὑπὲρ Κυρίου. 1, 4, 31.

Σταυρῶν τούτο λέγεται αὐτῶν (τοῦ ἔθν.) ἰσχυρῶν καὶ.

Ἀν. 3, 2, 4. ὁ ἰσχυρῶν μνηστὴρ τῶν λέγων τὸν ἐπιπρόσθε-
τος, καὶ τὸ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, ὡς οἰωνός ἰσχυρῶν
τὴν ἀνδραγαθίαν τῶν λεγομένων ἡδύτητα τοῦ ἑσφράτου.
ἰσφρ. καὶ τὸν μὲν ἰσχυρῶν "εἰς σωσὸν" ἢ ἄλλο καὶ τὸν
ἰσφρ. τὸν δὲ ἰσχυρῶν καὶ ἀνδραγαθίαν.

Παῖσαι καὶ γυναῖκες ἐν τῷ ἰσχυρῶν (ἰσφρ. ἰσχυρῶν)
ἰσφρ. καὶ τὸν μὲν ἰσχυρῶν καὶ τὸν εὐπρόσθετος ἰσχυρῶν
4, 1, 1. (ὡς γυναῖκες) ἐπιπρόσθετος ἰσχυρῶν τοῦ παιδὸς
καὶ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. Ἀν. 6, 3.
ἀλλὰ περὶ ἰσχυρῶν μακροῦ (ἰσφρ. ἰσχυρῶν) ἰσχυρῶν

παχτά τῶν ἐν Μ. Λοία Μουσουργίων Αν. 5, 4, 12

ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ παχτῶν ἐν εὐπνεύει μισθοδοσίᾳ μὴ πρὸς
ἔξω ὀπιοδὴν δὲ αὐτοῦ τοῖς ξυχοῦ σφαιροειδέι. (ἐπὶ τὰ ἔξω
δοράτα ἕκον ἐν ὀπιοδῶν μεγαλῶν ἀμφοῖν, στυραμα.)
ταῦτα ματὰ τὸν φασμασφῆτε εἶναι ὁμοία πρὸς τὰ ἐν
Αυδριακῶν Οὐχάνων

παῖδες στυραμαί (ἴδ. εὐπνεύει) ~~καὶ~~ αἰζονοδῶντας

ἴσους τὸ ἰσχυρὸς ἐν τὸ μήκος εἶναι.

πονηρία. ἕντητον ἐν κρατῶντων πονηρίων Αν. 6, 2, 9.

προσδοσίαι πρὸς τοὺς θεοὺς 6, 1, 11. αὐταὶ ποσὴν ἐ-
δος χρηματικῶν κατὰ τὴν ὑποσχετικῶν εἰς τὴν ἕντα ἡμέ-
ρῳ ἀδότης ἐν ταύταις. τὰ δὲ ἐν ταύταις ἀσφατά
ἐλεγχῶντο προσδοκία.

Πληντήρια ἦν ἡ ἰσχυρὸς τῶν ἴσους κατασκευασμ-
μῆτος τῆς Ἀθηνῶν. Ἀθηνῶν γὰρ οὐδεὶς ἐν ταύτῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ οὐδὲν σπουδαίον ἔργον ποιεῖν ἔμελλε. ^{1, 4, 12}
πρὸς Πληντῶν. Ἀμ. 16. 24. ὅθεν ἐν τοῖς μάχιστα
τῶν αἰσοφρῶν τῆς ἡμέρας ταύτης ἕπορευτον
οἱ Ἀθηναῖοι πορνεύουσι.

προδοσίαι (κατὰ) νόμος ἐν Αθῶναις ^{δὲν ἰσχυρὸς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ 1, 12, 6}

ἔκδοσιν ἐν διασπορῇ, ἂν κατασκευασμῶν, μὴ ἀ-
φῆται ἐν τῇ Αθῶναις. οὕτως ὁ νόμος τῶν Πονηρίων
οἱ Ἀθῶν. τὰ ὅσα τῶν Σειροπονηρίων Θεου 1, 13, 5
προδοσίαι: ἐψηφίσαντο, ὅτι τῶν δήμων ἕψηφίσαντο, πρὸ
ἐξῆς αὐτῶν, ἐψηφίσαντο κατασκευασμῶν, ἢ ἂν ἐκδοσῶν.
91. 1, 2, 35

μαρτυροῦντες πως ἔβην ποταμὸν δὲ διὸν ἑκατόν τεταρτη
... - μέγας ποταμὸς τῶν μακρῶν καὶ
μακρῶν ἐστὶν ἐπιπέδου καὶ τὸν περὶ τὸν ποταμὸν
ἐπιπέδου. Σουφ. Ἀρρ. 11 (ἴδ. παροῦσα)

μαρτυροῦντες πως ἔβην ποταμὸν δὲ διὸν ἑκατόν τεταρτη
... μέγας ποταμὸς τῶν μακρῶν καὶ
μακρῶν ἐστὶν ἐπιπέδου καὶ τὸν περὶ τὸν ποταμὸν
ἐπιπέδου. Σουφ. ἔ. 28.

μαρτυροῦσα . Δυσία ἢ ὑπερῶν τῶν ἰδίων οἱ Ἀθη-
ναῖοι. λιμὸς γάρ, γαλὶ, κακοσκόπος ἦν ἐκφυγεῖν ἔ-
πασαν, κρυάτην, ἐπὶ ἄνθρωπον παύσαστο τὸ δεινόν, ἴσθη
ἔστι ὁ μύθος, ἢ ἀπορηθῆσα ὑπερῶν οὐσίαν ἐχθρῶν δόξει
ἐν Ἀθηναίοις. Δυσία γὰρ οἶν τῶν Ἀθηναίων τὸ δεινόν
ἐκφυγεῖν. ἐστὶν ὡς περὶ χαριστήριον οἱ ἰωνεακοὶν
ἐπὶ τῶν καὶ ἐξοστρεῖται τῶν κερπῶν ἐκφυγεῖν τῶν ἰπ-
αρχῶν. ἐπιπέδου δὲ μαρτυροῦσα οὐδ. κ. - σία ἐπιπέδου ἢ
δυσία διὰ τὸ ὅτι τὸ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ μακρῶν. Σουφ. Ἀρρ.
11. 28. Σουίδης γ. Ἰδίων, διὰ τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ποταμὸν
πρὸς Σουφ. 4. 31.

μαρτυροῦσα οἰοῦσός . 4. 43. ὡς ἐκ παλαιῶν ἐστὶ
τοιαῦτα ἐν 2. 14.

μαρτυροῦσα (ἴδ.) τὴν ἀκτὴν ἐδιδασκίον Λακεδαιμό-
νιοι 16, 41.

μαρτυροῦσα ἐν ἐχθρῶν πᾶσα ἢ χωρὶς ἐπιπέδου γάρ
... Σουφ. 18, 48. μαρτυροῦσα τῶν ἐδιδασκίον
(ἐπιπέδου) γὰρ ἀπορηθῆσα ἢ μαρτυροῦσα ἐπὶ τῶν
ἐχθρῶν ἀνδρώπων οὐκ ἔστι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἰσθμὸς
ἐπιπέδου γάρ τῶν ἐχθρῶν.

Π Παιδεία παρὰ λαί ἄρχαίσι ἔχουσι. ἐκ δὲ τούτων κί-
 δός ἐσ' ἀρχῆς ἡγεμονίας κεραιμένους ἡμῶν ἱστορίας
 κ' ἰσχύουσι κ' τῶν τοιοῦτων ἀγαθῶν οὐ γινώσκουσι
 τοὺς ἐκ δὲ τῶν χηρομένων μαχόμενα παρακάνει γ-
 γουμένους κ' τοῦτο οὐκ ἐβουλότο κ' παιδείας ἡμῶν
 ἡμῶν τοιοῦτον αἰσθητικόν, κ' τοὺς ἰσχυ-
 ροὺς κ' κεραιμένους οὐ μόνον ἐν ταῖς αὐτῶν δυναμί-
 τος ἀλλὰ κ' παρὰ λαί ἄλλοι ἐπιχειροῦσι ὅπως τοῦτο
 ἔσονται αἰσθητικόν ἢ ἰσχυρῶς ἡμῶν ἰσχυροῦσι
 ἔχουσι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἰσχυρῶς ἡμῶν μαθη-
 τὰς τῶν ἄλλων διδασκαλοὶ γινώσκουσι, κ' τὸ τῶν ἔχου-
 σιν ὄνομα ἰσχυροῦσι μετὰ τοῦ ἔχουσι ἀλλὰ
 τῆς διανοίας ὄνομα εἶναι, κ' μάλιστα ἔχουσι εἶναι
 μαθητὰς τοὺς τῆς παιδείας κ' ἡμετέρων ἢ
 τοὺς τῆς κεραιμίας φύσεως μετέχουσι. Ισοφ. 4, 42-50

φιλομαθῶν, γὰρ μετὰ εὐπείας κ' φιλοσοφῶν
 ἀπὸ μαθητῶν. Πη. 2, 40, 1.
 ἰσχυρῶς ἢ γινώσκουσι τῶν τε ἰσχυρῶν κ' ἰσχυρῶν
 κ' ἰσχυρῶν ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν. παρ'
 ἡμῶν ἐπὶ ἰσχυρῶν ἀνδρῶν κ' μετὰ καρίων μαθητῶν ἐπὶ ἰσχυ-
 ρῶν τοῦ ἰσχυρῶν ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν. δι. 1.
 ἡμετέρων κ' ἰσχυρῶν. Πη. Πη. 2, 42, 2.
 Νόμος ἰσχυρῶν κ' ἰσχυρῶν. ἰσχυρῶν οὐκ ἐπὶ ἄλλοι ἰσχυρῶν... τοῖς
 ἰσχυρῶν αὐτῶν ἡμετέρων. ἐνομοθετοῦσι γὰρ
 τῶν ἰσχυρῶν τοῖς ἰσχυρῶν ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν
 κ' ἰσχυρῶν τοῖς ἰσχυρῶν ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν
 τοῖς ἰσχυρῶν ἰδία μὴ μὴ ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν
 μαθητῶν ἀπὸ μαθητῶν ἀπὸ λαί αὐτῶν ἀνδρῶν. (ἐπιχειροῦσι παιδείας - Χαράδης
 Διδ. 211, 12, 12)

προσίμια εις θεού. (Αρχ. 18 ὁ αὐτὸς παρὰ
Ρωμαίοις μάχῃ, μὴτὰ ποῖν Δημ. παρὰ Λυκούργῳ
εὔρηται μόνον) ἐπίσης μὲ οὐχὸς (Αρχ. 18. 324.

προδοτῶν πῆδος ἢ ἐλάδι Αρχ. 18. 295. ἴδε ἢ
παραφάσις

πολιτικῶν τρία. " τρία εἰσὶ τὰ μέγιστα ἃ
ἐκφυλάττει ἡ διαίτη τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν βα-
σιλευσίαν ἰσχυροτάτην ἢ τὴν νόμον τῶν δυν-
τασάν δ' ἢ τῶν δικαστῶν ἕκτος, τρίτον δ' ἢ τοῦτο
καὶ δίκην καὶ ἀφαιδύουσα κρισις. Λυσ. κ. Λεωκ. 3.
τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὅριος εἰσὶ. τρία
γὰρ εἰσὶν ἃ εἴη ἡ πολιτεία σωσθημένη, ὅ ἄρχων ὁ
δικαστὴς καὶ ὁ ἰδίωτης. 79.

πῆδος μέγαν ἱκανῶν περιεχομένη καὶ εἰς ἑκὸς ἢ
ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αἰεὶ τοιαύτη συμφέρει κα-
ταμέτω. Λυσ. 13, 10. ἴδος δὲ μοι τὸ πρόσωπον κερ-
δίωσαι τοῦ ἀδελφοῦ τερνῶτος οὕτω κριασῶτα ἡμέρας. 1, 14.

Πορνεία παραδίχατο φόνω " εἰς τὴν ἀνθρωπίνην
μετρίαν ἢ ποῖδα βία αὐτῶν δι-
κῆν ἢ θάλασσαν ὀφείδων, τοῖς δὲ γυναῖκα, ἐφ' αἷν ἰσὶν ἀπο-
κτείνων ἔφασκε, ἐν αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. . . τὴν γὰρ γὰρ δι-
τάτων κατέγνω, τοῖς δὲ δικῶν εἰσὶν ἰσὶν ἢ θάλασσαν. ἡ-
γεμόνα, τοῖς μὲν διαφραγεῖται βία νόσῳ καὶ διασφραγι-
μοῖσθαι, τοῖς δὲ ποῖσθαι, ὅσα, τὰς ψυχὰς αἰεὶ διασφρα-
γῶν ἰσὶν ὀπισθοσφραγῶν αὐτοῖς ποῖσθαι ἢ ἀπὸ τῶν γυναικῶν,
τοῖς ἀνδράσιν καὶ ποῖσθαι ἢ εἰς αὐτοῖς ἢ ποῖσθαι γυναικῶν
καὶ τοῖς ποῖσθαι ἀδελφῶν, εἰς αὐτοῖς ποῖσθαι ποῖσθαι ὅσα
τῶν ἀνδρῶν ἢ ἢ ποῖσθαι. ἀνδ' ἢ ὅλον νομῶν αὐτοῖς, δὲ
κατὰ αὐτοῖς ποῖσθαι τὸν φύλακ. Λυσ. 1, 32-33.

ποιητής γεννάται. ἔργον οὖν ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς δὲ
οὐ σοφία ἰσοῦται ἢ ἰσοῦται, ἀλλὰ φύσις
καὶ ἐκδοσιαστικὴ ἰσοῦται οἱ δεσμοὶ καὶ οἱ χρησμοὶ.
καὶ γὰρ οὐκ εἶναι μὴ ἰσοῦται καὶ κατὰ, ἴσασιν δὲ οὐδὲν ἐν χερσίν.
Πλ. Αἰτολ. 22c.

προφητεῖαι ἐγγὺς θανάτου (ἴδι-Σωκράτης)

Ποῖον τὸ τῶδ' ἔθνος (ἐν Κρήτην πλεύσαντος)
φυλακισμένον μέχρι Ἀρχι. φαυλῆως. Πλ. Φαίδ.
58a. Πλουτ. θ. ἔθνο 23.

Παραδεισοῦ δαωμανία περιγραφή ὑπὸ Πλάτωνος φαίδ.
ἢ καποικίᾳ τῶν δῶν. 110 ἡε.
πύλον κοινῶν ἐν τῶν αἰθρῶν ἔνθα ἡ φύσις ἐγγενεστέρα.

Πεισιδραγίται. Θεαι. 1, 20, 2, 6, 54-στὲν οὐκ ἔχει
πύμμη νύκτ' ἐν ἰσχυρῶν.

παιδεία καὶ ποίησης κατὰ Κριε. 120 α. ρ. 5, 7, 8 καὶ
καὶ ἢ 10, 23. graeca (versus) leguntur in om-
nibus fine gentibus.

Πυθαγοραῖοι... tenuit magnam illam Graeciam
cum disciplina, tum etiam auctoritate. Cic. Tusc. 1, 16, 30

Ποῦς γὰρ ἴσασιν πάντα καὶ ἡγορήσαντες
ἀγαθῶν καὶ οὐκίων. Σοφ. Φιλ. 38f.

Πυρρηνισμοῦ (κακί). ὡ γὰρ οὐδὲν ὑπάρχει ἀφ' ἑαυτῶν
ἀληθεία καὶ ψευδῶν, ἀνέχπιτος ἡ γνώσις αἰετοῦ Γαλ. Α' 17.

Π
Ρ
Σ
Τ
Υ
Φ
Χ
Ψ
Ω
Π

πολεμὴν κατὰ τῆς οἰκονομίας καὶ ἀρχαίων. Θουκυ
αἱ δὲ στρατιᾶς δὲν ὑπέστησαν τὰ ἐκτελεσθέντα ἀναλόγως τῶν πολεμῶν (1, 5, 1.
οὐκ ἔστιν αἰσιολογία εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ τὰς οὐρανὸν τῶν πολεμῶν μίσητον οὐρανὸν ἢ τὰς οὐρανῶν. 1, 10, 2)

Πελασγοί. Θουκυ δὲ μοι, οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ζυμωσάσα εἰ-
χρήνη ἐλάσας), ἀλλὰ τὰ μὲν ὑποῦ ἔργον τοῖς θεομαχίαις
καὶ ἄλλοι οὐδὲ εἶναι ἢ ἐπιπέποιθαι αὐτῶν. κατὰ εὐθὴν δὲ ἀναγὰρ καὶ τὸ
Πελασγικὸν ἐπιπέποιθον ἀπὸ αὐτῶν τὴν ἐκτελεσθῆσαν ὑπερέχουσαν
ὁ Βεργίλιος ἀποκαλεῖται τοῖς μὲν τῶν ἔργων ποιητῶν (Θουκυ. 1, 3, 2.
ὁμοίως τῶν ἔργων Πελασγῶν. Αἰν. I, 624.

Πολεμικὰ Περσέ (εν) ταβύς οἱ populares καὶ opti-
misti Cic. pro. sest. 45.

ποιήτους cum Graecos antiquissimum e doctis
genere poetarum. Cic. Tusc. dis. 1, 3.

Πατρὴς ὁ Παναίριος Homerum philosophorum
appellat sanctissimum sapientissimum
Cic. Tusc. 1, 32, 79.

Πατρὸν ὑπογραφή Α. 430 κ. ε.

Πελασγῶν ἐχρησμίωσαν. Β. 840. Μία ἕδρα οἱ Πελασγοί
κατὰ τὸν Γεωγράφον (Β. ο. μ. 152) - Πλατὼν
δὲ ἴσταν καὶ σωφράδης παραχου καὶ β. Εὐστάθιος (ἴδε καὶ τὰς οὐρανῶν)
οὗτοι κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἀνακαταστήσαν τοῖς ἑλλήσι
καὶ καὶ οἱ Μακεδόνες. Ἐπι Αἰν. Πελασγῶν ἀναφέρει κατὰ τὴν
ἱστορίαν ὁ Γεωγράφος πελασγῶν. VII σ. 172 κ. ε.

Πατριάρχια (ἴδε ὁπλιτισμός) Α 15-45

Ποσειδῶν : αὐτὸς δ' ἐννοεῖται ἔχειν κτήματα κτήματα
M. 26.

Πλάτωνος ὁ ἀρχαῖος προῦδης ἐπὶ Πατριάρχια
ἱστορία 262 - 650. Περσικὰ 651
Πολεμικὰ 683 - 699. Πάλη 708 - 734. Διοσκῶν
4740 - 793. Σφοδρικὰ 802 - 825. Διοσκῶν 826 - 84
Πολεμικὰ 850 - 883. Περσικὰ καὶ Περσικὰ 886 -
ἱστορία 886.
Πολεμικὰ ὑπογραφή 783 699.

Πάλη 708 - 734

Πολεμικὰ. ὁ Περσικός εἶχε 50 υἱοὺς (1, 1, 1)

Περσικὰ κατὰ τὸν 543

Περσικὰ κατὰ Βεργίλιον Αἰν. I σ. 172-173. Περσικὰ
καὶ 360 - 454. Περσικὰ κατὰ τὸν 455 544.
Περσικὰ κατὰ τὸν 543.

Τὸν γὰρ ἔγωγε διίδαμ' αἰδέομαι παρὶ κέρει, καὶ
καὶ γὰρ εἶσι ἡ παροιμία φασὶν
" ὄσσυ δὸς, εἴσε καὶ αἰδέσις" Β ὁ δὲ δοῦσα καὶ ἡ
αἰδέσις γὰρ μοι εἶσι φίλα ἔμπερ δένος καὶ εὐνοί.

Λεονόριαν ἰερογλύφων πλάτ. Νόμ. 723Ε παροιμία χειρομίσθου
- γὰρ καὶ τῶν θυμῶν καὶ ἀνδρείου, καὶ ἀποδοῦναι
" αὐτομαθὴς ἐργασίας ἀποδοῦναι, μετὰ τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῶν χειρομίσθου
ἀποδοῦναι τῶν αἰδέων, ἰσχυρὰ γὰρ καὶ τὴν ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
ὁ δὲ καὶ ἀποδοῦναι εἶσι ἡ παροιμία χειρομίσθου καὶ κέρει.
Π. Νόμ. 1Α 985Α

Ρόδοι, σφενδαίναι Ἄν. 2, 3, 18: 4, 15. ραζόρα. Οὐρι. ^P

Ρητορικὴ ἐπίσχευσις τὰ συνδέσθαι τῆ φυσσοφία Cic. Tusc. ^{6, 42.}
^{1, 3-4.}

Ῥωμαῖοι. his ego, χίμη ὁ θεός, nec metas rerum nec tempora pono.
imperium sine fine dedi. Virg. I, 279.

Caesar
imperium Oceano, famam qui terminet aëris
Julius. aen. 287.

tu regere imperio populos, Romane, memento
(hæc tibi erunt vitæ) sæcique imponere morem
parcere subjectis et debellare superbes. Verg. Aen.
72853.

8
 Ολοκληρωμένη in Pagan
 quis potest dubitare, quoniam ad consulatum adspicendum multo plus
 infertur dignitas, ut militibus, quam juvenilibus gloria? (C. p. Mar. 9, 29
^(instaur. militum)
 Tunc invidiam in Romano hanc hinc inde actinam gloriam pro-
 perid. hinc veteres latinarum parente hinc imperio cogit. 10, 22. et p. 11
 in operibus in Pagan

Strenuus adspicere. C. p. Mar. 29 et. vis p. 11
 o. hinc p. 11 si amare in Roma.

Strenuus invidiam, dia in anaphora in iudicia
 uno hinc. Luc. 1, 29, 31. in manu iam in-
 sistentem illud tenens poculum locutus est illi, et non ad in-
 lam trudi verum in caelum sederetur essentia.

στειφανούσθαι. οἱ λαοειδαμόσιοι "ὄραν ὄραν-
 ταν τὴν ὑπερῶν χεῖρας σφαιρίσθαι
 αὐτῶν τὴν ὑπερῶν τοῦ παρόντος αὐτῶν γόμος 11, πῶς τὰ νοῦ
 φανιστὸν εἶναι" λαο. Περ. 15, 8. πρὸς. Ατ. 4, 3, 17.

in σφαιροσθῆσι: παραχρησάμενον καὶ μέγιστον σφαιροσθῆσι
 ὑπερῶν τὸν ἕκτον χεῖρα (σφαιροσθῆσι)
 Ατ. 4, 3, 2).

4v in Pagan in Arch. Gilbert in Περ. σελ. 332, 340

in in Eusebio " " 368

Στολή στρατιωτική τῶν βασιλευσίων: εἶχον δὲ πάντες
ἐναντὶ κακῶν καὶ κείνων φοιηκούς καὶ κτη-
μῶν καὶ τὰς ἀσπίδας ἐπιεκαχυμένους. Αν. 1, 2, 15. (πρὸς
λαμ. Ποχ. 1Α. καὶ ἔχοι. ἀριστοφ. Ἀχαρν. 319).

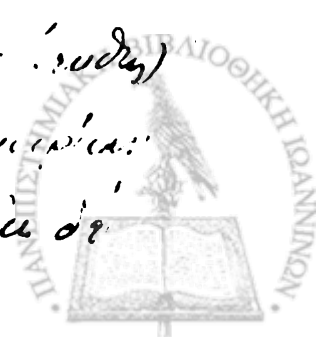
Σύνθημα ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων "Ζεὺς ἑωθίνο, καὶ Νῆες,
Αν. 1, 8, 16. Ζεὺς ἑωθίνο, καὶ Ἡρακλῆς ἠγεμῖν. 6, 5, 25.
Στέφανοι ἐν συμπόσις Αν. 4, 5, 33.

Συνθήκη δι' Ἀρταγάμης γέφυρας Αν. 4, 8, 7.

οἷτος οὖν ἦν μαχόμενος ἑσπέρῳ τῷ μου.
συνοικίαι Αν. 5, 4, 7
συνοικία οὖν ἐγένετο τοῦ Ἑλλήνων φανερῶ (ἴδε ἑσπέρῳ)
στιγματισμός Αν. 5, 4, 32. ἔδοξα δὲ γίγναι ἑσπέρῳ τῶν
ἡγεμονισαίων τῶν Μασσηταίων. πρὸς Ἡρόδ. 2, 133

+ σιφάνους ἰσθμῶν 6, 4, 9 ἢ συν. τοῦ τὰ σιφάνους
καὶ τῶν ἑσπέρῳ ἴδιον τοῦσ ἀύρους) ἦν κοινὴ ἑσπέρῳ
οἰσ ἀρχαίοις (πρὸς Ἡρόδ. φιλισπ. 21). ἐν τῷ δὲ δὲ οὖν
κοινῶν καὶ εἰς τὸ ἑσπέρῳ τῶν κενῶν.

στοατικὸς μῦθος. ὁ δὲ ὑπεσέτω (ἴδε ἑσπέρῳ)
ἢ μὴ στρατιωτικὴ κοινὴ, τῶν δὲ γυμνασίων ἐπιπέδου
ἢ δὲ διασπῆν τελευτησίαν. Αν. 7, 2, 36. ἐν δὲ

Σ 200 εἰ 7, 3, 10 " ὑποσχετοῦμαι ὑμῖν δώσειν τὰς
στρατιώτας κρηνησίον, ῥοχαγοῖς δὲ κ' στρατηγῶσι
τὰ τομφομένα" φαίνεται ὅτι ἡ ἀναλογία αὐτῆ
ἦν σταθερὰ κ' ἀνεγνωρισμένη. 7, 6, 1-2

Συνθήκη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Αν. 4, 5, 25
1, 1. 7, 3, 21.

Στρατὶς Περσῶν βασιλέως. Ξη. 1, 4, 3. παρὰ τὸν
Περσὶ τοῦ Θουκ. 1, 129, 1. "ἡ στρατὶς τοῦ Π. Β.
εἶχε παρὰ μὲν τὴν κτῆ βασιλέως ἵκονα, κατὰ
δὲ τὴν κτῆ Κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως, κατὰ δὲ τὴν
κτῆ Δαρείου ἵππον, δι' ὃν χρηματίζοντο τὰ πύργων."

στρατηγῶσι οἱ 10 Ξη. 1, 5, 16. ἠδὲ μὲν κτλ. ἡ
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.

στρατηγῶσι οἱ 10 Ξη. 1, 5, 16. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.

στρατηγῶσι οἱ 10 Ξη. 1, 5, 16. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.

στρατηγῶσι οἱ 10 Ξη. 1, 5, 16. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.
ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ. ἠδὲ μὲν κτλ.

Συνθήκη Ἀθηναίων. Ξη. 4, 16, 3 κ. ε. ε. ἡ πρώτη
μετὰ ταύτης ὁμοῦντες (οἱ συγμ.) 70 ἔτη διετίχοντο ἀπι-
ροὶ τυραννίδος, ἔχοντες πρὸς ἡ βαρβάρους ἀστά-
σιαστοὶ δὲ πρὸς ἀλλήλους, εἰρήνην δὲ ἄγοντες πρὸς
πάντας ἀνθρώπους. Ανω. ἐπιτ. 113 70 ἔτη χεῖρ κ' Παναθ.
... 55 ἔτη. Δημ. ἐν μὲν ἀρχ. 3, σ. 25, 45 ἔτη κατὰ τὸν
3, σ. 61.

73. Ανε. κατὰ Λωμυρ. 517. 1000^Σ Αρδοι. πρὸς τὸν Λωμυρ.
 ἄρ. 1000. 55^Σ Διον. Αχι. Ρ. Αρχ. 13. 68^Σ. συγκαταξία
 Αὐτοῦ καὶ 200 καὶ 1000 γαῖαι ἰσχυροῦς καὶ ὑποαὐτὸν
 κατανοῶντα κατεδίδουσαν (ἐν ταῖς ἀρχαῖς) ἵνα με-
 τὰ τὸν εὐρὸν ἐπὶ τοῦ φασηῶδος καὶ καθέκαστον ἀπὸ τοῦ
 ἄλλου. 1/6 γαῖαι ὄντι γέγονται ὑπὸ τὸν κατὰ τὸν Αὐτοῦ
 ἡγεμόνα)

Ἐπάρτης ἡμεῖς. 1000. 4, 110¹¹⁴ ἐν ᾧ μεδίται τὰ ἐν τῷ
 δωματίῳ οὐκ. οἱ τοῦ ἀπομωμένου ποσοτάτος ἡμέτερον
 τοῦ δὲ ποσοτάτος ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν.
 εἰς τὸν δὲ ἡμέτερος ἀπομωμένη καὶ κατεδίδουσαν, ἵνα
 πρὸς τὸν δὲ τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν καὶ κατεδίδουσαν
 καὶ κατεδίδουσαν κατεδίδουσαν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν τὸν ἰσχυρὸν
 κατεδίδουσαν, ἐπὶ δὲ τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν κατεδίδουσαν κατεδίδουσαν
 κατεδίδουσαν κατεδίδουσαν κατεδίδουσαν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν. 112
 αἱ τοῦ ἰσχυρὸν ἐν τρισὶ μισοῖν ἀπὸ τῶν εἰρη-
 νιστῶν, ἵνα ἡ κατεδίδουσαν ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν κατεδίδουσαν
 1500 τὸν ἰσχυρὸν κατεδίδουσαν ἀπὸ τῶν εἰρη-
 νιστῶν τὸν ἰσχυρὸν. 120 - 112 κατεδίδουσαν 122 -
 128

Απολογία, τὸ ἔργον

Σωφραγίας. ἢ ὑποταγῆς καὶ ἀσυχίας (ἴσως ἔρασαν
μενος ἐπὶ ἴσημον τῶν δουλοῦντων σφῆν ἔλασ)
οὐκ ἔτι τῶν εὐχῶν ἀρᾶσαι σοὶ σφοδρὴ γέγονε ἀξίον λόγου οὐκ
τῶν οὐκίμων, ἀλλ' ἐν ἰσωνία κερία εἶχε δια' ἡμῶν τοῦ θεοῦ χάριτας

πρβ: 3. 31β;

Πλ. Αποτ. 23 Α.

ἀποσταχμῆνος ὑπὸ θεοῦ. οὐ γὰρ οἰομαι δεῖν τὸν εἶναι ἀμεί-
νον ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ χειρὸς θεοῦ λαλοῦντος ἀπο-
κρίσει μὴν ἂν ἴσως ἢ ἐξέλασεν ἢ ἀπὸ μῶσῃ. ἀλλὰ ταῦτα οὐκ
ἴσως ἀλλ' ἴσως οἶσται ἢ ἀπὸ τῆς ἰσωνίας καὶ ἰσωνίας καὶ ἰσωνίας, ἴσως δὲ οὐκ ἴσως
ἰσωνίας (ἢ παρεματιῶν γέγονε δι' ἐμῶν ἀποσταχμῆνος ὑπὸ θεοῦ ἴσως
ἐξέλασεν εὐχῶν καὶ ἰσωνίας) Πλ. Αποτ. 30 δ. ἀπὸ τῆς κατὰ
δοκίμης διαμῶν ἄλλ' ἐμῶν ἰσωνίας ἀπὸ τῆς ἰσωνίας ἐπισημῶν κατὰ
κενὰ ἴσως. 31 Α.

ὁ δαιμόνιον 31ε. δεῖν καὶ δαιμόνιον γέγονε καὶ μοι...
ἴσως δὲ τοῦ ἴσως ἐμῶν παιδὸς ἀρᾶσιν φωνῆς γέγονε
ἴσως ἢ οὐκ ἴσως, ἀλλ' ἀποσταχμῆνος καὶ τοῦ ἴσως, ἢ ἴσως κατὰ πρᾶ-
γμῶν, ἰσωνίας δὲ οὐκ ἴσως. ἢ ἰσωνίας γέγονε κατὰ τὸν ἴσως δ.
ἴσως πρβ: 3. 31δ. ἰσωνίας κατὰ τὸν ἴσως, ἰσωνίας ἰσωνίας.

βουλευτής. ἀλλ' ἀρχὴ οὐδεμία ἴσως πρβ, ἴσως.
ἴσως δὲ. 32α. (ἴσως δὲ ἴσως τῶν 10 σφραγῶν)
μετὰ τοῦ ἴσως καὶ τῶν ἴσως ἴσως γέγονε καὶ δὲν διαμῶν-
τέων ἢ κατὰ ἴσως γέγονε καὶ δὲν ἴσως, ἴσως ἴσως
ἴσως ἢ ἴσως. 32ε.

διδασκαλίας. ἐγὼ δὲ δ. μὴ οὐδένα ἴσως ἐξέλασεν
ἴσως καὶ χεῖρας μου καὶ τὰ ἴσως πρᾶγμῶν
ἐπισημῶν ἀμῶν... οὐδένα ἴσως ἐξέλασεν οὐδέ χε-
ρῶν μὴ χεῖρας διαμῶν... ἢ τῶν ἴσως ἐξέ-
λασεν χεῖρας γέγονε ἴσως καὶ ἴσως τῶν ἴσως ἴσως,
ἴσως ἴσως ἴσως κατὰ τὸν ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
33 β.

καὶ τῶν ἴσως 33 δ, φαιδ. 59 β.

ἀφροσύνη, ἴσως καὶ ἴσως τῶν οὐκίμων
ἴσως τῶν ἴσως τῶν οὐκίμων 35.

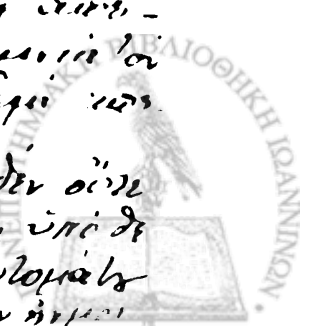
ὅτι ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης καὶ 33 ε.

ἴσως: ἢ ἴσως μὴ μὴ καὶ κατὰ τὸν ἴσως.
ἴσως τῶν ἴσως ἀφροσύνης ἴσως. 36α.

τῶν ἴσως ἴσως ἀφροσύνης ἀφροσύνης ἴσως.

προφητείας. φωνῆ γὰρ, ἢ ἀφροσύνη, ἢ ἴσως ἀφρο-
σύνης ἴσως ἀφροσύνης ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
ἴσως ἀφροσύνης καὶ ἀφροσύνης ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
ἴσως 37ε.

ἴσως ἴσως ἴσως ἀφροσύνης ἀφροσύνης ἴσως ἴσως
ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως
ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως

Σ Φαίδων
περί τοῦ ἐν Διῳ ποιῶ 58A

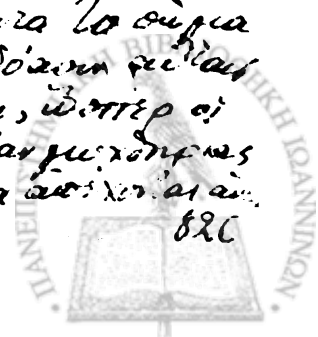
ὁ Σωκράτης ωσιπῆς φαίδ. 60 δ. ἐνείκας τοῖς τοῦ
αἰσώπου λόγους καὶ τοῖς ἐλεῖν ἀσχημα-
τα ὑποδείξεις.

μητέρα θεοῦ ὁ ἀνδρωπιός: 62B.D

ἀφροδίται οὐκ ἔστι φιλοσόφου ἀνδρὸς εἶναι ἑσπουδαίην
(καὶ ἡ γυνὴ ἰσχυρὰ σώματι) φ. 64D.

ἐν τῇ φρονήσει ἦτοι καὶ τῇ ἐφαιδμοδῶν τῶν ὄντων ἀλλ
καὶ ἐν τῶν ἀσθητικῶν ἡδονῶν. ὅταν μετὰ τοῦ αἵματος
ἐπιτηρῆ καὶ σωθῆν, φαίνεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀδύναται
ἡ ψυχὴ τὰς ἀηδίας. 65B

Ἡ δὲ ἀδύνατος ψυχὴ ἀσθητικῶν ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ τὸ εἶδος
ἐπιθυμίαν ἀσπασίαν καὶ μακροπόρον καὶ οὐκ ἀφαιδμοδῶν καὶ ἐλάττω
καὶ ἐν τῇ ἀσθητικῇ καὶ ἐν τῇ ἀσθητικῇ, ὡς πᾶσι οἱ
καὶ οἱ ἀσθητικῶν, οὐδ' αἱ ἀσθητικῶν καὶ ἀσθητικῶν μακροπόρος
ἀσθητικῶν, ὡς πᾶσι οἱ ἀσθητικῶν καὶ ἀσθητικῶν, καὶ οἱ ἀσθητικῶν αἱ
82C

1.
Τοξοται ἀριστοὶ ἦσαν οἱ καρδοῦχοι. εἶχον δὲ τόξα ἐγγύς
βριπήκην, τὰ δὲ τοξέματα πλεον ἢ εὐπήκην. εἴημιον δὲ τὰς
νεύρας, οἷον τὸ τοξέειν, ἠὲ τὸ τὰν τὸν τοξοῦ τοῦ ἀρι-
στοτέρῳ ἠὲ τὸ προσβαλόντες, τὰ δὲ τοξέματα ἐκέρει
διὰ τῶν αὐτίδων καὶ διὰ τῶν δουράων. Ἄν. 4, 2, 28.

πρόσθαιον ἐπί σωτηρία. Ἄν. 4, 7, 25.

πραπίτης παρὰ Θραζι (Λυδῶν) περιγραφή Ἄν. 7, 3, 21.

τυράννοια τυράννοι. εἶδε τυράννοια ἔομεν καὶ οὐκ
εἶ, ἠετόνεο οἷον (ἢ) ὡσπερ τυραννίδος τῆς ἀρ-
τῆς κρήται ἐσωμελῆσαι, εὐήδης εἶ. ἐχ. 2, 3, 16. ὠτο-
μασίησαν δὲ τυράννοι τὸ ἐρωτόν ὑπὸ τοῦ Ὀρίων
εἶ τῆς ἀρ. 2, 14) καὶ εἶτα ὁ Διόδ. ἐν 14, 2 λέγει: παρὰ
μὲν γὰρ Ἀθηναίους τυράννοια τυράννοι γέγονετοι
ἐν τῇ ἰδίᾳ κ. εὐνοσίῳ τῆν καὶ ἰσχυρὰ μεγάλοις ἀν-
τιμακίαι περιέβαλον καὶ αὐτοὶ κακὴ τῆν δύναμιν αἰσθα-
χίης ἀπὸ τῆς ἐπιτοῆς ὀπίδος καταχρησασίαι. πρὸ
τῆς. ἐν Διόδ. 5 καὶ ἐν Ἀριβ. 11, 1. — περὶ τῶν κατ' αἰ-
τίους ἀγῶτων βλ. 16, 1000. τὰ δεινοσαδῆματα...
100. 13, 413 καὶ 12, 6 καὶ ἴδα περιγράφει τὸς ἀρπαγῆ καὶ τὸς
τυράννος ἠὲ τὸν ἰσχυρ. = βασιλῆα. πρὸς 7, 28.

39. 40. καὶ τῆν αἰτίας αἰσθῶν ἀβίος εἶτα

εὐσαννῆν, κατὰ δὲ κτησάμενος τῆν βα-
σίαν. 71.

Τρωικός πόλεμος ἰσορροχίαι αἱ δυνάμεις παρ
Ὀμήρω. Θου. 1, 10, 4

τυοαννίδες καὶ καδύρακο. 1, 13. ^{ἐπράχθη} οὐδὲν αὐτῶν ἔργον
ἀξιώλογον, εἰ μὴ εἴη ἰσὸς ἰστροί-
ζους τοῖς φανερῶν εἰσοδῶν 117. ταρακωτόνοιο 1, 20.
ἄνθα νομίμην ἰσορροπημένῃ καὶ γνομένην αὐτῶν περὶ τῆν
πεισιδρακιδῶν. κ. 6, 5. οὐρανοῦ αὐτῶν κ. Ηροδ. 5, 55.

Τενέδου ἴσους κ. μῦθος. Ὀμ. Ιλ. Α, 38 ΣΧΑ.

Τόξου περιγραφή Α' 105 κ. ε.

Τάρταρος

ἰσὸς τῶν Τάρταρον ἰσρόντα,
ἐπὶ γαίῃ, ἦκε βαδιστον ὑπὸ γδονός ἐστι θέρειδρον
ἄνθα στήρειται τὸ πύλαι κ. χαλμῖος βυδός
τίσσοι ἐνερδὶ αἰδῶν ἴσων οὐρανός ἐστ' αὐτῶ γαίης.

Θ. 13-16

οὐδ' εἰ καὶ τὰ κείατα περὰ ἔμπαρ
γαίης κ. πόρτοιο, ἦν ἰασις τὸ καὶ κρόνος τὸ

Θ. 478-481.

ἡμετοὶ οὐκ αὐτῶν ὑπερίστωι Ηγετοιο
τάρταρον οὐκ ἀνέμοιοι, βαδός δὲ τὸ τάρταρος αἰετῶν

Τριλογία (γαγνίη κ. οἰών) Α' 628 - 642.

Τρώων γενεαλογία. V. 215-240

Τέτυν βιδονίω κ. φανίω κ. ἰσῶν ἰσῶν. ψ 740-745

Τόξοβραχία ψ 850-883.

ὑποδήματα. Ατ, 4, 5, 14. καὶ ἀρχαία κυρίως ὑποδή-
ματα γυμνάσια αἰσθητικῶν ἐν γυμνασίου κενός δερ-
ματος ἰσχυροῦ ὑποπόδημα κοσμητικῶν ὀφειμένου καὶ
ἡμάντων, δι' αὐτὸν ἰσχυροῦ ἐν ἰσχυρῶ. αὐτὸ ἀναίερό-
μετα ἐνλαῶδα καρβαίνου κατὰ Ἡούχ. ἡμονο-
πυλῶν καὶ ὑλῆς ὑποδήματα ἀγροικεῖον καὶ καρπάτιον
καὶ αὐτὰ καὶ Ποικιλ. 7, 88: ὅσους γυμνὰ ἐξείηδ' αἰσθ-
ητικῶν. οἷον καὶ ἐπιμ. τσαρούχια.

ὁμοιογενεῖα ὁ Πλάτων .. ἔδειξα μὴ σαρκίωσιν τὴν ψυχὴν
τοῦ γυμνασίου ἐξίσωσιν ἑαυτὸν πρὸς τὰ ἰσχυρῶ.
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἐκείνη τῶν αἰσθητικῶν ἐπιχειρῶν ἀσφα-
λοῦς αὐτῶν. ἔδειξα μοι οἷον τῶν εἰς τοὺς γυμνῶν (ἰσχυρῶ) καὶ
καρπῶν ἐν ἐκείνῳ αἰσθητικῶν τῶν ὄντων τὴν ἀγνοῖαν. φαιδ.
99ε.

φυροσφια : Τῆς ἐπισημοσφιας ἢ καὶ τῆς ἑξῆς ἐπισημοσφιας
ἢ αἰσῶν ἀλλοδαπῶν, ἀποδοτικῶν αἰσῶν τῶν κατὰ τὴν
αἰσῶν. Ἐπισημοσφια. ἔκτ. 6. 684. ἰατ. Ἰαπωνία 1688.

Χειρόγραφα. ὁ Μ. Clarke ἄγγλος κτδ 1803 ἐπέμ-
ψεν τῆς Πάριου ἐπερὶ εἰς Λονδῖνον πηλοῦσα, ἐν οἷς
τὰ ἄλλα τοῦ Πάριου βιβλίου ὑπερχαμητοῦ
μὲ σόχρα εἰς μικρὰ κτδ. γράμματα γραφῆ κτδ
βίβλου ἀπό κτδ. ἐπὶ κτδ βασ. χρονοῦ τοῦ σοφοῦ.
κτδ τὸ λγ. τοῦ ἀγ. Κερύλλου ἀγγλ. κτδ ποιήματα ἐχθ-
ρη κτδ μέση κτδ κτδ ἐκ. σαμαία. ἐν δὲ τῆ
Αδελφῶν χρονοῦ τοῦ Φημοῦ. χρονοῦ κτδ
ἐπιπέρω. ὁ Πάριος τῆς Πάριου, ὅν ὁ Πόρ-
ου ὀνομασί. κτδ κτδ κτδ εἶσαι τὸ
ἀρχαιότατον ἐκ. ἀντιχρῶ με ὠρισμέν-
αυρῶ κτδ κτδ κτδ. Γορεῖ κτδ Ἰσοκ. Πρω.
Τομ. Α. ἐκ. 1840 σελ. κτδ. τὰ κτδ ἐν τῶν τῆς

Χ ἡρώδης Μοσσοῦναιος περιγίνεται ἢ εἰςδεδόκει
 ἡσυχίασιν παρὰ τὸν βασιλέα. Αν. 5, 2, 13
 ἄλλοι καὶ ἐλασμοδύοις ἔχουσι βαρβαρίαν β, τ.
οἱ θράκηες πρὸς αὐτὸν ἐρχήσαντες σὺν τοῖς ἑσπέραις
 καὶ ἤχοντο ὑψηλὰ καὶ γυνῆς, καὶ ταῖς μαχαίραις ἐκεί-
 νου. ἔ. 5. τῆρος δὲ ὁ ἄλλος τὸν ἕτερον σαίνει, ἡ δὲ αὐτῶν
 ἐστὶν ἐπισημία τὸν ἄλλον, ὁ δὲ ἕτερος ἐκκέντησεν τὸν
 ἄλλου. οἱ παρὰ τὸν βασιλέα, καὶ ὁ μὲν μετὰ τὴν
 ταύτην τοῦ ἕτερου ἔφη ἀδελφὸν τὸν Στάχμαν, ἄλλο
 δὲ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἕτερον ἔφη καὶ ἐκείνου. ἔ. 6.
 καὶ αὐτὸς ὁ ἕτερος διαστὰς ἐπέφυγε καὶ π-
 ροφυγῆς. καὶ ἐξήλθε, ὡς ἔφη θῆκε, ἐπιχαυόμενος κα-
 λὰ ἡρώδης. Αν. 7, 2, 33.

λαορίαν τοῦ στρατηγού ἔργα. Αν. 20, 46.

Χρησμοῦ ἀντίδοτος ἐσαφιδύνας. Θου. 2, 17, 2.
αἰσθῆτα θου. ἰσθ. αἰσθῆτα. 54, 2. ^{ἰσθ. αἰσθῆτα}

λαρυβείας: ὁ ἰσθμὸς ἢ μεταρὺ Ρηγίου διαβάσει καὶ ἰσθ-
 μῶν, ἢ ἐδυσσοῦν ἔφηται ἐλασμοῖς. Θου. 4, 24.
 δια' ἐπισημία ^{ἔ. 6.} καὶ μετὰ τὴν ἐπισημία, ἰσθμῶν ἢ διαβάσει καὶ
 αὐτὸ καὶ ῥωδῆς ἔφη αἰσθῆτα καὶ ἰσθμῶν. αἰσθ.

λαρυβείας. Αἰσθῆτα: Μήκρια, ταῖς τοῖς ἑσπέραις ἀποφυγῆς
 καὶ ἰσθμῶν αἰσθῆτα ἢ ἀποφυγῆς ἔφη. ἰσθ. 11, 2, 4.

λαρυβείας Αἰσθῆτα. Αἰσθῆτα. 2, 29.

Χρησμοῖς διαφοροὶ παρὰ τὸν βασιλέα. ἰσθ. 1, 4, 70.

Ψήφος αἴου τοῦ αἰγμοῦ Δεμ. 18, 134.

καὶ αὐτῶν ἐπισημῶν γρηγορίας τοῦ λαοῦ αἴου
τοῦ αἰγμοῦ καὶ γρηγορίας αἴου καθήκοντος καὶ
εἶναι αὐτῶν ἀνεφάρμοστα, παραδειγματίζοντες
ἐν τῇ λαοῦ. Δεμ. πρὸς Μακκαρτ. 14. Νουτ.
Δεμ. 17, Περ. 32. Ηρωδ. δ, 293.

Χρησμοί. ὁ μὲν Ζενοφῶν ἰσχυρίζεται καὶ ἀρνούσασθαι
ματὶς ἰστορεῖ ἄλλας ματῆας καὶ τοὺς χρη-
σμούς δὲ καὶ σταίρει πολλὰς ἐπαγγελίας τοῦτον.
ἴδε. περὶ τῆς ἰσοσθένους αὐτοῦ Ἀρ. 6, 1, 31; 3, 16; 3, 18.
περὶ ἐπαγγελίας ματῆων Ἀρ. 1, 7, 18. 6, 1, 23. 7, 8, 22.
ἀλλὰ καὶ οὗτος οὐκ ἐβουχύνει μὴ τὰ ματῆα ἀλλ' ὑπομείδων, οὐκ ἐπι-
σθὴν τῆν ἀσσητικὴν. πλ. ὅταν ἴδῃε τί ὑπάρη πρὸς τοὺς καὶ ἀρχόν. Ἀρ. 3, 1, 6.
πρβ. καὶ β. 4, 14.

Τούταρτιον ὁ Βουμυδίδης εὐδελίαν ἰστορεῖ ἔχει πρὸς
τὰ ματῆα, καὶ ἰσοσθένει ματῆα τὰ ἐξηγήσει τῆν προέχου-
σιν αὐτοῦ. ἴδε 2, 54, 2. 5, 16, 5. 2, 12. 2, 28 (Γεώργιος Γραδοῦκος
ἀπιδίτος ἐπαγγελίας 2, 17, 2. μίριση ἐπαγγ. 5, 26, 3. 1, 401-41
χρημαίνονται μὴ ἡπίδων ἢ ματῆα καὶ οἱ χρησμοί 5, 103, 2
πρβ.

Ὁ δὲ Ἡρόδοτος.
σταίρει δὲ ἰστορεῖ ἰσοσθένει αὐτοῦ. 6, 33.

ὁ δὲ ἰσοσθένει ἐξήγαγε τῶν ἰσοσθένων αὐτοῦ ἀλλὰ
δὲ ἀσσητικὴ πρβ. 9, 21

ψυχῆς ἀθανασία (ἴδε λ. αδ.)

ἐγὼ ~~μὲν~~ δὲ, ὡς ἄνθρωποι, τούτων καὶ ἐπαίδια ἴσως διαφέρω ἑαυτῶν
πολλοὺς ἀνθρώπων, καὶ εἰ δὴ τὸ σοφιώτερος τοῦ φαίνω ἔσμαι, τοῦτε
ἂν, ὅτε οὐκ εἶδες μενεῖς ἰσχυρῶν καὶ ἄδου οὕτως εἰσθλαῖ
σοι εἶδεναι. 11η Αποκ. 29β.

δυσὸν γὰρ δάτερον ἴσως τὸ γενεῖναι. ἢ γὰρ οἶον μενεῖν εἶναι
μενδ' αἰσθησι μενεῖται μενεῖται, ἔκει τὸν γενεῖται; ἢ κατὰ τὰ
λεχόμενα μενεῖται καὶ μενεῖται οὕτως καὶ μενεῖται τῆ ψυχῆ τοῦ
τοῦτο τοῦ ἐνδένδε ἐκ αἰσθησι. καὶ εἰ γὰρ μενεῖται αἰσθησι εἶναι
αλλ' οἶον ἔπος, μενεῖται καὶ μενεῖται μενεῖται ὅρα, δαυτά-
στον μενεῖται ἂν εἶη ὁ δαυτά. 40 c, d. ... καὶ γὰρ μενεῖται μενεῖται
ὁ ἴσως, τούτος φαίνεται οὕτως εἶναι ἢ μία νύξ. εἰ δ' αὖ οἶον αἰσθη-
σησι εἶναι ὁ δαυτά, ἐνδένδε ἐκ αἰσθησι καὶ αλλοτῆ εἶναι τὰ
λεχόμενα, ὡς ἄρα εἰσθλα ἴσως αἰσθησι, τὸ μενεῖται ἂν αἰσθησι
τούτου εἶη ἂν; 41.

καὶ γὰρ ἄλλα ἐνδένδε εἶναι οἶον εἶναι τὸν ἐνδένδε, καὶ
ἢ τὸν τούτον τούτον ἀθανάτοί εἶναι, ἔπειτα γὰρ τὰ λεχόμενα αλλοτῆ εἶναι. 41c
ἀλλὰ γὰρ ἢ τὸν ἴσως ἀπέναι, ἢ τὸν μενεῖται αἰσθησι μενεῖται, ἢ τὸν
βιωσι μενεῖται. οὐκ εἶναι δὲ ἢ τὸν ἴσως ἐπὶ ἄμεινον ἴσως ἴσως,
ἀδένδε μενεῖται τὸν μενεῖται 42a.

καὶ μενεῖται
ὅτε ἴσως τούτος ἀθανάτοί εἶναι ἀθανάτοί εἶναι, ὡς ἴσως ὅτε, ἢ τὸν
καὶ ἄλλο τὸν τούτον ἀθανάτοί εἶναι ἢ τὸν τούτον. ἴσως δὲ τούτον
ὅτε ἴσως ἀθανάτοί εἶναι ἀλλ' ἢ τὸν μενεῖται εἶναι τὸν τούτον ἀθανάτοί εἶναι καὶ,
ἢ τὸν μενεῖται ἢ τὸν μενεῖται, τὸν ἀθανάτοί εἶναι ἢ τὸν μενεῖται.
φωτ. 63 B.

ὥτις. 2η. Αν. 1,5.2. = τῶν. κατὰ τὸν λευκέρμαυρον (Vögel
Griech. σ. 122) ὠτίδα, ὄχρια μεσοίρια, ἀχραιοχαιος. λαο.

otis tarda.

= ὡππρ Λυδὸν ἀμφότερα τὰ ὠγα τετυπημένον.

ἰζων διαρπυδοίς Ar 31.31. οὐ μόνον οἱ κελαιδα Λυδοὶ ἀλλὰ
καὶ ἄλλοι βάρβαροι ἔχον τὰ ὠγα τετυπημένα καὶ ἐφοροῦσι ἐνὸς
τῆς, ὅππρ ἐν Ἑλλάδι ἀναρροβλον εἰς τοὺς ἄνδρας, ὡς καὶ γυναικας
ωροσσημον.

ὠμανός

μῆγα οδύτος ὠμανοῖο.

ἢ οὐππρ σάνυς ποταμοὶ καὶ σάσσα δάμασσα
καὶ σάσσα κρήναι καὶ φρέατα μαυρά τάουσι. φ 197.

